

...A kopanice spievali. Aj slnko, stromy a celá príroda.

Text: Mgr. Elena Rubaninská/Foto: Ľuboš Harušiak, Vladimír Brezinský

V našom malebnom kraji odjakživa každý spieval. Ako sa hovorí – „od kolísky“. Mňa prvú ľudovú pieseň naučila moja „Miškých babička“, keď som mala asi 3 roky. Bola to „Horenka, horenka, hora...“

Starostovia obcí Lubina a Bzince pod Javorinou tiež dostali do vienka lásku k spevu vo svojich spevavých rodných krajoch. Jeden na Východnom Slovensku, druhý pod Javorinou. A tak tento rok už druhýkrát zrealizovali skvelý nápad - **PODJAVORINSKÉ FOLKLÓRNE SLÁVNOSTI** - v spolupráci s Miestnou akčnou skupinou Kopaničiarsky región so sídlom v Myjave a s Trenčianskym osvetovým strediskom v Trenčíne. Vybrali na to úplne ideálne miesto – amfiteáter na

vrchu Roh. Odtiaľ ľudový spev a hudba ľahučko stúpa na vršky a ako opar tíško padá do dolín po vlnách stromov a zelene.

Tento rok sa slávnosti konali 10.5.2014. Prijemnú hudobnú atmosféru umocňovalo pekné počasie a farebná záľaha krojov. Celý program slovom sprevádzala zástupkyňa Bziniac pod Javorinou pani Janka Kuhajdová a zástupca Lubiny pán Ivan Krúpa. Po úvodnej básni o rodnom kraji prítomných slávnostne privítali starostovia Ing. Martin Beňatinský a Ing. Pavol Bahnik odetí v krojoch, čo bolo veľmi sympatické. Program bol rozčlenený do štyroch blokov: Naši najbližší, Detský blok, Priatelia z Moravy a Hostia.

pokračovanie na str. 2

(dokončenie z titulnej strany)

V bloku **Naši najbližší** vystúpili domáce súbory Javorinka z Miškech Dedinky, Dolinka z Hrušového, Klenotnica zo Bzianiec pod Javorinou a Kasanka z Moravského Lieskového.

V **Detskom bloku** sa prezentovali malí šikovní folkloristi z Javorinky z Miškech Dedinky, z Horněmčí na Morave, zo ZŠ Bzince pod Javorinou a Kornička z Trenčína.

V bloku **Priatelia z Moravy** zaspievali Boršičané, skupina z Babíc, z Horněmčí a Javorina zo Strání.

V poslednom bloku **Hostia** rozvírili prach súbory Chotár Prestavky, Družba Trenčín a Vranovčan z Vranova nad Topľou. Práve ten vniesol dych rodného kraja starostu obce Ing. Beňatinského, čo mu vohnalo slzy do očí.

Na slávnostiach zároveň prebiehali sprievodné podujatia – rôzne atrakcie pre deti a prezentácia remesiel. Svoje výrobky tu predviedli výrobcovia dreveného kuchynského náradia, čipkárky, kováč, povrazník, plstenárka, košíkár, opletač demizónov, drôtikár, medovníkari, pekárky svadobných koláčikov,

výrobca ľudových hudobných nástrojov z dreva - rôznych druhov píšťal a fujár, na ktorých návštevníkom i zahral.

Na záver znova prehovorili starostovia. Okrem poďakovania všetkým účinkujúcim, prítomným a organizátorom vyjadrili svoje osobné pocity. Pán Bahník zdôraznil potrebu organizovania folklórnych podujatí v našom kraji, podporovať ich, zúčastňovať sa na nich a takto sa spolu stretávať a družne žiť. Asi každého návštevníka chytili za srdce slová pána Beňatinského. Poďakoval sa pánovi Vilkovi Harušťákovi za prácu na poli kultúry a folklóru. Vyznal sa, že si ho váži tak, ako svojho otca, s ktorým sú v približne rovnakom veku. Nám všetkým pripomenul, že nemáme zabudnúť na to, kde sú naše korene. Emočne najsilnejšie boli jeho slová: „Pristáhoval som sa sem, tento kraj mi prirástol k srdcu, zapustil som tu korene, ale nezabúdam, odkiaľ pochádzam.“

Jednoducho, celé popoludnie bol kolotoč krojov, milého teplého slova, ľudskej srdečnosti, spevu, tanca, ľudovej hudby, pohybu, šikovných ľudí, pestrých farieb a slnka.

PODJAVORINSKÉ FOLKLÓRNE SLÁVNOSTI FOTOOBJEKTÍVOM

▲ foto: Ľuboš Haruštiak

▲ foto: Vladimír Brezinský

▲ foto: Ľuboš Harušíak

▲ foto: Ľuboš Harušíak

▲ foto: Vladimír Brezinský

OBECNÝ ÚRAD INFORMUJE

Text: Ing. Simona Štepanovicová, prednostka OcÚ

■ VÝSLEDKY VOLIEB DO EURÓPSKEHO PARLAMENTU

Dňa 24.5.2014 sa uskutočnili voľby do Európskeho parlamentu. V obci Lubina boli vytvorené dva volebné okrsky a to: Volebný okrsk I. - obec a Hrabové a Volebný okrsk II. - Hrnčiarové a Miškech Dedinka. Počet odovzdaných hlasov jednotlivým politickým stranám a hnutiam prezentuje nasledovná tabuľka:

	okrsok I	okrsok II	spolu
Počet voličov, ktorí sa zúčastnili na hlasovaní	73	66	139
NOVA, Konzervatívni demokrati Slovenska,			
Občianska konzervatívna strana	2	6	8
Kresťansko-demokratické hnutie	0	8	8
SMER - sociálna demokracia	21	16	37
Slovenská ľudová strana	1	0	1
Národ a spravodlivosť - naša strana	2	0	2
Magnificat Slovakia	0	0	0
DEMOKRATICKÁ OBČIANSKA STRANA	0	0	0
7 STATOČNÝCH REGIONÁLNA STRANA SLOVENSKA	0	0	0
Maďarská kresť.-demokr.aliancia -Magyar			
Kereszténydemokrata Szövetség	0	0	0
Strana TIP	3	1	4
Ľudová strana Naše Slovensko	1	2	3
EURÓPSKA DEMOKRATICKÁ STRANA	7	0	7
NOVÝ PARLAMENT	0	0	0
MOST - HÍD	3	0	3
Kresťanská SLOVENSKÁ NÁRODNÁ STRANA	0	0	0
Strana demokratického Slovenska	1	2	3
Strana zelených	0	0	0
VZDOR - strana práce	1	0	1
OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti	3	6	9
PRÁVO A SPRAVODLIVOSŤ	0	0	0
Sloboda a Solidarita	7	7	14
Strana moderného Slovenska	0	0	0
Komunistická strana Slovenska	1	2	3
ÚSVIT	1	0	1
Strana občianskej ľavice	0	0	0
Slovenská národná strana	8	2	10
Slovenská demokratická a kresťanská únia -			
Demokratická strana	8	14	22
PRIAMA DEMOKRACIA, Kresťanská ľudová strana	0	0	0
Strana maďarkšej komunity -			
Magyar közösség Pártja	0	0	0

- Podľa zákona č. 131/2010 Z. z. o pohrebniectve a podľa Prevádzkového poriadku pohrebiska obce Lubina je nájomca hrobového miesta povinný **VOPRED OZNÁMIŤ OBECNÉMU ÚRADU LUBINA PLÁNOVANÉ STAVEBNÉ PRÁCE A ÚPRAVY NA HROBOVOM MIESTE A PREDLOŽIŤ:** číslo hrobového miesta, termín

odkedy – dokedy budú práce vykonávané; rozsah prác, ktoré budú vykonávané; názov firmy, ktorá bude stavebné práce vykonávať; doklad o zákonom zlikvidovaní stavebného odpadu (po ukončení prác).

Zároveň upozorňujeme, že do kontajnera na cintoríne je ZAKÁZANÉ umiestňovať stavebný odpad!

■ Vývoz odpadu JÚL – AUGUST 2014

OBEC	Júl	August
Ostatný odpad	7.7. 21.7.	4.8. 18.8.
Plasty	X	19.8.

KOPANICE	Júl	August
Ostatný odpad	8.7. 22.7.	5.8. 19.8.
Plasty	X	19.8.

Smetnú nádobu a separovaný odpad vo vreciach treba vyložiť pred dom deň vopred alebo v deň vývozu - najneskôr do 7.00 hod.

LOKALITY	Júl	August
Ostatný odpad	21.7.	18.8.
Plasty	X	19.8.

Salaše, Barina, U Škulcov, U Kováčov, U Otiepkov, Záhradská, U Klačkov, U Ličkov, Dúbrava, U Harušťákov, U Gašparíkov, Pod Kamienskou, Majer, U Dunajčikov, U Evinicov, U Koníkov, Pod Rohom, U Rubaninských, U Súpkov, U Sušarských, U Galkov.

Žiadame občanov uvedených kopanic a chalupárov, aby vrecia s odpadom pripravili pred domy na viditeľné a dostupné miesto v skorých ranných hodinách – do 7.00 hod., prípadne deň vopred. Vrecia musia byť riadne zaviazané.

- Ďalej žiadame občanov, aby odpad separovali, biologicky rozložiteľný odpad ukladali na vlastné kompostoviská, čím sa dosiahne zníženie množstva komunálneho odpadu vo vreciach.
- Termíny vývozov železa, nebezpečného odpadu, papiera budú oznámené rozhlasom a v úradných vitrínach.
- Súčasne so zberom plastov bude prebiehať aj zber použitého kuchynského oleja. Občania, ktorí ešte nemajú plastový lievik na zber použitého kuchynského oleja, môžu si ho vydvihnúť na OcÚ počas úradných hodín.

Uzavierka ďalšieho čísla novin je: 18. august 2014

■ Dobrovoľné príspevky na noviny

- 20 € - Ing. Peter Bahník, Bzince pod Javorinou; Oľga Sláviková, Lubina; Elena Solovicová, Bratislava; Milan Rojko, Ostrava
- 10 € - Emília Kvasnicová, Nové Mesto nad Váhom; Miroslav Roubal, Cetuna; Ľudmila Štepanovicová, Stará Turá
- 7 € - Ivan Krúpa, Miškech Dedinka
- 6,50 € - Anna Krajčovicová, Bzince pod Javorinou
- 5 € - Milan Valach, U Kľačkov

Dobrovoľné príspevky môžete poukázať priamo na účet č. 2951205051/0200, poštovou poukážkou alebo osobne do pokladne OcÚ v Lubine. Za všetky príspevky úprimne ďakujeme! Zároveň prosíme všetkých prispievateľov, aby v prípade ak zasielajú príspevok bankovým prevodom, nezabudli uviesť do predmetu správy meno a priezvisko, adresu. V opačnom prípade nie je možné identifikovať prispievateľa.

ZO ZASADNUTIA POSLANCOV OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Pokračovanie z minulého čísla.

Uznesenia zo zasadnutia poslancov Obecného zastupiteľstva zo dňa 19.2.2014

Uznesenie č. 22/2014 z 19.2.2014

Obecné zastupiteľstvo v Lubine po prerokovaní **schvaľuje** zmenu rozpočtu obce Lubina rozpočtovým opatrením č. 1/2014 v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) z. č. 583/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov:

- **zníženie bežných výdavkov:** v programe 5, podprogram 5.2 Správa a údržba pozemných komunikácií – zimná vo výške 2000 €
- **zvýšenie výdavkov:** v programe 1, podprogram 1.5, prvok 1.5.2 Výkup pozemkov vo výške 2000 €. T: 28.2.2014 ; Z: prednostka OcÚ

Uznesenie č. 23/2014 z 19.2.2014

Obecné zastupiteľstvo v Lubine po prerokovaní **schvaľuje** zmenu rozpočtu obce Lubina rozpočtovým opatrením č. 2/2014 v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) z. č. 583/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov:

- **zvýšenie bežných príjmov:** výnos dane územnej samosprávy vo výške 10 040 €
- **zvýšenie výdavkov:** v programe 9, podprogram 9.1, prvok 9.1.b 30 % nákladov na technickú vybavenosť vo výške 10 040 €. T: 28.2.2014; Z: prednostka OcÚ

Uznesenie č. 24/2014 z 19.2.2014

Obecné zastupiteľstvo v Lubine po prerokovaní **schvaľuje** zmenu rozpočtu obce Lubina rozpočtovým opatrením č. 3/2014 v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) z. č. 583/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov:

- **zvýšenie bežných príjmov:**
 - o nájom pozemkov MBL - nedoplatok vo výške **10 000,- €**
 - o príjem za prípojky pre bytový dom Hrnčiarové **3 000,- €**
 - o vratky z dobropisov (elektrika, plyn) **5 820,- €**
- **zvýšenie výdavkov:** v programe 9, podprogram 9.4, prvok 9.4 b 30 % nákladov na technickú vybavenosť vo výške 18 820 €. T: 28.2.2014 ; Z: prednostka OcÚ

Uznesenie č. 25/2014 z 19.2.2014

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **berie na vedomie** Súhrnnú správu HK obce Lubina o kontrolnej činnosti za rok 2013.

Uznesenia zo zasadnutia poslancov Obecného zastupiteľstva zo dňa 19.2.2014

Uznesenie č. 26/2014 z 27.3.2014

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **schvaľuje** program rokovania uvedený v pozvánke nasledovne:

- 1) Otvorenie
 - voľba návrhovej komisie, určenie overovateľov a zapisovateľa zápisnice
- 2) Kontrola plnenia uznesení z posledného zasadnutia Obecného zastupiteľstva
- 3) Návrhy na riešenie majetkových záležitostí
- 4) Odvolanie kronikárky obce Lubina
- 5) Návrh – Zrušenie uznesenia č. 19/2014 z 19.2.2014
- 6) Návrh – Zrušenie uznesenia č. 20/2014 z 19.2.2014

- 7) Návrh – Zrušenie uznesenia č. 23/2014 z 19.2.2014
- 8) Návrh – Zrušenie uznesenia č. 24/2014 z 19.2.2014
- 9) Záznam HK o kontrole č. 1/2014
- 10) Interpelácie
- 11) Rôzne
- 12) Záver

Uznesenie č. 27/2014 z 27.3.2014

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **volí** návrhovú komisiu v zložení: poslanec Ing. Igor Ištók a poslankyňa Mgr. Anna Machajdíkova.

Uznesenie č. 28/2014 z 27.3.2014

Obecné zastupiteľstvo v Lubine berie na vedomie určenie overovateľov zápisnice: poslanec Branislav Znachor a poslankyňa Danko Kollárová a zapisovateľku zápisnice: Alena Sránková.

Uznesenie č. 29/2014 z 27.3.2014

Obecné zastupiteľstvo v Lubine berie na vedomie Kontrolu plnenia uznesení z predchádzajúceho zasadnutia poslancov Obecného zastupiteľstva.

Uznesenie č. 30/2014 z 27.3.2014

Obecné zastupiteľstvo v Lubine

1. **prerokovalo**
žiadosť pani Anny Pelaj, Justgasse 20/114/10, 1210 Wien týkajúcu sa odkúpenia časti pozemku (cca 64 m²) a to:
- parc. reg. C-KN č. 9882 – zastavané plochy a nádvoría v celkovej výmere 1676 m².
Žiadosť sa týka odkúpenia časti pozemku, ktorý je v bezprostrednej blízkosti rodinného domu žiadateľky, resp. tvorí vchod do domu.

2. **súhlasí**
s predajom časti pozemku (cca 64 m²) parc. reg. C-KN č. 9882 pre žiadateľku Annu Pelaj, Justgasse 20/114/10, 1210 Wien za nasledovných podmienok:
- predložiť vypracovaný návrh geometrického plánu.
V prípade splnenia podmienok bude Obecnému zastupiteľstvu predložený návrh na schválenie prevodu predmetnej časti nehnuteľnosti v zmysle zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí.

3. **ukladá**
oznámiť rozhodnutie Obecného zastupiteľstva pani Anne Pelaj.

T: ihneď; Z: OcÚ

Uznesenie č. 31/2014 z 27.3.2014

Obecné zastupiteľstvo v Lubine

1. **prerokovalo**
žiadosť Mgr. Eleny Cikraiovej, Kozmonautov 407/43, 916 01 Stará Turá týkajúcu sa vysporiadania pozemkov a to:
- parc. reg. E-KN č. 8010 – trvalé trávne porasty vo výmere 1654 m²,
- parc. reg. E-KN č. 8009 – trvalé trávne porasty vo výmere 1748 m²,
- parc. reg. E-KN č. 7984 vo výmere 1306 m²,
zapísané na LV č. 1389, v k. ú. Lubina vo vlastníctve žiadateľky.
2. **navrhuje** výmenu za pozemky rovnakej rozlohy a bonity.

Pokračovanie uznesení uverejníme v ďalšom čísle novín.

NELEGÁLNE SKLÁDKY ODPADOV V OBCI

Text: Mgr. Lenka Drgoncová

Každý z nás môže prispieť k zlepšovaniu kvality životného prostredia tým, že sa budeme aktívne zaujímať o svoje okolie. Jedným z veľkých problémov slovenskej krajiny, aj našej obce sú nelegálne skládky odpadov, často zarastené inváznymi druhmi rastlín. Tzv. divoké (čierne, nelegálne) skládky odpadov sú nielen estetickou škvrnou v krajine, ale predstavujú taktiež potencionálny zdroj znečistenia vody a pôdy. Robíme si to sami. Vytvárať nelegálne skládky odpadov je zakázané hneď viacerými zákonmi (zákon č. 223/2001 Z. z. o odpadoch, zákon č. 364/2004 Z. z. o vodách, zákone NR SR č. 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy...). Obec pritom môže pôvodcovi čiernej skládky, alebo tomu kto neudržiava čistotu a poriadok uložiť pokutu do výšky 6 638 Eur.

Naša obec sa rozhodla vyčistiť miesta, kde divoké skládky vznikajú. Táto práca je veľmi náročná a skládky čistia ľudia z našej obce. „Prečo divoké skládky vôbec vznikajú?“ je to hlúposťou ľudí, ktorí žijú medzi nami, preto si myslím, že každý z nás sa môže zamyslieť a pomôcť sám sebe – svojej obci a okoliu kde žije. Dnes sa odpad recykluje a triedy. Je to oveľa jednoduchšie ako vyvážať odpad do prírody! Každý má smetné nádoby pri dome a pri miestnom úrade sú nádoby na sklo, odev,... papier, noviny sa dajú odkladať a raz ročne ho zberajú deti zo ZŠ a dostanú ocenenie za svoju prácu.

Ako triediť?

Dnes sa zameriam na tému *elektroodpad* a *plasty*.

Elektroodpad

Elektronické prístroje sú zmesou stoviek materiálov, z ktorých mnohé obsahujú ťažké kovy (olovo, ortuť, kadmium a berýlium) a tiež nebezpečné chemikálie (brómové ohňovzdorné látky - polybrómové bifenyly, polybrómové difenylétery a tetrabrómobisfenol-A). Často sú tiež používané PVC plasty (napr. mobilný telefón obsahuje 500 až 1000 komponentov). Tieto prístroje sa pri spracovaní rozoberajú na jednotlivé súčasti a tie sa následne recyklujú alebo znovu používajú.

• **Patria sem:** elektrické a elektronické prístroje a zariadenia

KOMPOSTOVANIE

Text: zdroj Priatelia Zeme, SPZ/Foto: zdroj internet

Bývate v rodinnom dome, máte záhradku a chceli by ste znížiť množstvo odpadu, ktoré vyhadzujete do kontajnera, získať kvalitné hnojivo a pomôcť tak prírode? Ponúkame vám jedinečný, jednoduchý a overený spôsob, ako to urobiť.

Bioodpad vhodný na kompostovanie tvorí 30 až 45 % z celkového množstva odpadu. Konečný produkt – kompost môže byť použitý pri pestovaní rastlín ako humusové hnojivo vracajúce do pôdy výživné látky, ktoré sme z nej predtým pri pestovaní odobrali.

Čo sa dá kompostovať?

V podstate je možné kompostovať **všetky netoxické organické materiály, ktoré vznikajú v domácnosti a v záhrade**. Pri domácom kompostovaní môžu byť problémové len tie materiály, ktoré sú čerstvo chemicky ošetrené a potraviny živočíšneho pôvodu. Zvyšky varených jedál a potraviny dávajte do kompostu radšej iba v malých množstvách, pretože lákajú

- televízory, rádiá, počítačová, kancelárska a telekomunikačná technika, videá, diskmany, digitálne hodinky, gameboye, variče, ohrievače, kávovary, práčky, elektromotory, ručné elektrické náradie, žiarivky, baterky (vybité batérie, alkalické články, niklovo-kadmiové akumulátory, batérie z hodínok, autobatérie) a pod.

Obecný úrad v Lubine vždy vyhlasuje a zverejňuje na úradných výveskách a web stránke obce, kedy je zber elektroodpadu a tak môžu občania odpad priviesť za obecný úrad. Jednoduchšie ako vyhodiť do lesa!

Plasty. Plast, kovové obaly a VKM – vrece, alebo kontajner.

• **Patria sem:** PE (polyetylén) – LDPE a HDPE (light/high density PE – PE s nízkou/vysokou hustotou): číre a farebné fólie, tašky, vrecká, vedrá a fľaštičky od kozmetických a čistiacich prípravkov, vrecká od mlieka, prepravky fliaš; PET (polyetyléntereftalát): fľaše od nápojov, sirupov, rastlinných olejov; PP (polypropylén): obaly od sladkostí, tégliky od jogurtov a rôzne plastové nádoby a hračky; PS (polystyrén): penový polystyrén, poháriky z automatov a iné plastové nádoby; PVC (polyvinylchlorid): vodoinštalčné a elektroinštalčné rúrky, obaly kozmetických výrobkov, plastové okná a nábytok a pod. PET fľaše pred vhođením do vreca stlačte nohou! VKM (tetrapaky) - viacvrstvové kombinované obaly od mlieka, smotany a iných mliečnych výrobkov, ovocných štiav, džúsov, vína a pod. Tetrapaky pred vhođením do vreca opláchnite vodou.

• **Nepatria sem:** znečistené obaly (chemikáliami či olejmi), viacvrstvové obaly, hrubo znečistené plasty (zeminou, farbami, potravinami), podlahové krytiny, guma, molitan, podlahové krytiny, linolea. Striekačky, ihly a jednorazové plienky.

Zber plastov v obci prebieha každý druhý mesiac (vopred určený dátum) a to spôsobom mobilného zberu pred domácnosťami. Občania deň vopred alebo v skorých ranných hodinách (najlepšie pred 7.00 hod.) nachystajú plasty v igelitových vreciach a tieto vyložia pred svoje rodinné domy.

rôzne zvieratá, skoro podliehajú skazeniu a potom nepríjemne zapáchajú. To je možné odstrániť zmiešaním s väčším množstvom suchého, savého materiálu.

Ideálna je mnohoraká zmes najrozličnejších materiálov, ktorú je potrebné vhodne upraviť (podrviť, posekať, zvlhčiť, atď.) **a dobre premiešať.**

Materiál vhodný na kompostovanie

Odpad z kuchyne

zvyšky z čistenia ovocia a zeleniny, zvyšky jedál, potraviny, čaj, kávový výluh, potravinami znečistený papier

Odpad zo záhrad

kvety, pokosená tráva, konáre, listie, zhnité ovocie, vypletá burina, zemina

Iný organický odpad

popol z dreva, hoblíny, drevené piliny, hnoj a trus, vlasy, perie, papierové obrúsky a servítky

Materiál nevhodný na kompostovanie

Druhotné suroviny

kovy, plasty, sklo, textil, papier

Problémové látky

farby, staré lieky, staré oleje, batérie, chemické prostriedky

Iné

prach zo smetí a vysávania, časti rastlín napadnuté chorobami, kosti a mäso, mliečne výrobky, veľké množstvo citrusových plodov

Ako a kde si založiť kompostovisko?

Kompost môžete založiť na hociktorom mieste záhrady. Je však vhodné dodržať niektoré zásady a odporúčania:

- je vhodné zabezpečiť **kontakt so zemou**, aby bol možný prístup pôdnym organizmom (dážďovky, roztoče, mikroorganizmy), ktoré pomáhajú pri rozklade organických materiálov,
- donášková vzdialenosť by nemala byť veľmi veľká, okolo kompostoviska by mal byť dostatočný priestor na manipuláciu s náradím (napr. s fúrikom),
- odporúča sa spevnený podklad pracovného miesta (nie kompostoviska), ktorý zabezpečí pohodlný prístup aj pri dlhodobejšom daždi,
- kompostovisko by nemalo byť vystavené priamemu slnku, silnému vetru (aby sa kompost nevysušoval) ani dažďu (prílišné zamokrenie). Preto je vhodné ho umiestniť do polotieňa (skupina stromov, živý plot...) a prikryť ho proti dažďu (geotextíliou, strieškou, celťou a pod.),
- aby z rôznych dôvodov neprekážal susedom (pri správnom kompostovaní je táto obava zbytočná).

Základnou formou je kompostovanie v **kope (hrobli)**. Stačí materiál vhodne upraviť a navrstviť do požadovaného tvaru. Tento spôsob sa používa hlavne tam, kde je dostatok priestoru. Druhý spôsobom je kompostovanie v **zásobníkoch**. Tie môžu byť z rôznych materiálov (drevo, plast, pletivo, kov, betón, kameň alebo ich kombinácie). Najlacnejší a najúčelnejší býva spravidla drevený zásobník, ktorý pri troške šikvosti môže byť aj pekný. Kompostovacie zásobníky si môžeme vyrobiť aj z odpadových materiálov (drevené a plastové palety, staré sudy...).

Pravidlá správneho kompostovania

- Ak sme sa už rozhodli pre spôsob, akým budeme kompostovať (hrobľa, zásobník), začnime so zberom organického materiálu. Dno kompostovacej kopy vysypeme **hrubším materiálom** (posekané drevo, konáre), aby sme zabezpečili cirkuláciu vzduchu a odtok nadbytočnej vody.
- Kompostujeme iba **upravené** (posekané, drvené, nalámané) materiály.
- Nazbierané materiály **neukladáme do kompostoviska vo vrstvách**, ale ich navzájom zmiešavame. Platí, že **dušikaté látky** (hnoj, trus, pokosená tráva, kuchynský bioodpad, pozberové zvyšky zo záhrady...), ktoré sú väčšinou mäkké, šťavnaté a zelené, **musíme zmiešavať s uhlíkatými** (drevná štiepka, piliny, hobliny, listie, slama, papier...), ktoré sú zväčša tvrdé, hnedé, suché a savé.
- Je vhodné si na tento účel **predbežne uskladniť materiály** ako je slama, listie, drevná štiepka (uhlíkaté suroviny), pretože tie vznikajú iba sezónne, ale potrebujeme ich počas celého roka.
- Počas celého procesu **kontrolujeme vlhkosť kompostu**. Ak stlačíme dobre premiešaný materiál v dlani, nemala by nám spomedzi prstov vytekať voda (max. 2-3 kvapky).

Keď dlaň otvoríme, materiál by mal zostať stlačený (nemal by sa rozsypať). Podľa potreby kompost dovlhčíme alebo pridáme suchý, savý materiál.

- Kompostovací proces je založený na aktivite mikroorganizmov a pôdných živočíchov, ktoré k svojmu životu **potrebujú kyslík**. Preto musíme zabezpečiť dostatočné prevzdušenie kompostovaného materiálu. To zabezpečíme vytvorením dostatočného množstva otvorov na zásobníku a minimálne 1 – 2x ročne prekopávaním (prehadzovaním) kompostu (pri veľkom poklese objemu zakládky). Prekopávanie výrazne urýchľuje rozklad.
- Ak sme dobre založili kompostovacu zakládku, mala by nám do **1 – 3 dní vystúpiť jej teplota na 40 až 60 °C. Táto teplota sa môže v komposte udržať niekoľko dní až týždňov. Pri poklese teploty je vhodné kompost prekopovať, čím znovu naštartujeme proces rozkladu.**
- Kompostovaný materiál je vhodné **premiešavať malým množstvom zemin** (nie je to však nevyhnutné). Jej podiel v zakládke by nemal byť väčší ako 10 %. Zemina obsahuje množstvo mikroorganizmov, ktoré napomáhajú rozkladným procesom, dokáže viazať vlhkosť a pomaly ju uvoľňovať do okolia, napomáha pri vzniku stabilnej drobovito - zemitnej štruktúry a výrazne dokáže viazať zápach.
- Približne po 6 -12 mesiacoch je kompost **vyzretý**.
- Po vyzretí je potrebné kompost preosiať a nespracované časti **vložiť do novej kopy**.

Kedy je kompost zrelý?

Do nádoby s dobre prevlhčeným kompostom vysejeme semenka rýchlo klíčiacych rastlín (napr. žerucha), pritlačíme a zakryjeme fóliou. Ak počas týždňa väčšina **semien vyklíči**, môžeme usúdiť, že kompost už neobsahuje nijaké látky škodlivé pre rastliny a môžeme ho už použiť v záhrade. **Intenzívne zelené klíčne lístky svedčia o vyzretom komposte, zatiaľ čo žlté alebo hnedé lístky o surovom**. Ak vyklíči len málo semien, musí sa kompost podrobiť ešte ďalšiemu rozkladu, kým nebude vhodný na ďalšie použitie.

Ako využiť hotový kompost?

Vyzretý kompost je **hnedej až tmavohnedej farby, drobnej štruktúry, nezapácha ale vonia ako humus**. Jeho prednosťou sú v tom, že má **schopnosť zadržiavať vodu, prevzdušňovať pôdu a obsahuje veľké množstvo** (podľa zloženia vstupných materiálov) **výživných látok**. Hotový, dobre vyzretý kompost môžeme použiť ku všetkým typom plodín. Surový kompost aplikujeme do pôdy na jeseň. Vyzretý kompost môžeme aplikovať kedykoľvek (používa sa hlavne pri výsadbe na jar). Na dostatočné zásobenie pôdy živinami stačí 1 – 2 cm vrstva kompostu ročne. Vzhľadom na vysokú zásobu živín nie je potrebné vo väčšine záhrad používať viac ako 2 – 3 litre kompostu na 1 m². Toto množstvo platí hlavne pre zeleninovú záhradu, živé ploty a okrasné kríky.

Čo získame kompostovaním?

- Kvalitné hnojivo pre svoju záhradku.
- Ušetríme peniaze za drahé hnojivá.
- Znížime množstvo a škodlivosť odpadov.
- Pomôžeme životnému prostrediu.

CESTA ROZPRÁVKOVÝM LESOM '14

Text: Ing. Simona Štepanovicová/Foto: S.Š., Monika Hargašová, Mgr. Daniela Vrtochová

Keď sa povie 1. jún, každý z nás si vybaví sviatok všetkých detí - známy ako MDD.

Stalo sa už takou „malou“ tradíciou, že obec Lubina každoročne organizuje pre všetkých svojich menších, malých a väčších „občiankov“ pri príležitosti MDD Cestu rozprávkovým lesom. Ani výber miesta nebol ponechaný na náhodu a k tomu rozprávkovému lesu sa dňa 8. júna 2014 skutočne aj priblížil. Áno, vrch Roh sa už tretíkrát stal miestom, ktoré zažilo detskú vravu, smiech, iskričky v očiach, úprimnú a nefalšovanú radosť, akú dokážu prejať len deti.

Na ceste rozprávkovým lesom, ktorá trvala od 11.00 do 13.00 hod., deti prešli jedenástimi stanovišťami, na ktorých ich už čakali najrôznejšie rozprávkové bytosti so všakovakými súťažami a hrami a sladká odmena sa ušla naozaj každému. Medzi deti zavítal a svojou prítomnosťou ich rozveselil Lev Generali Slovensko, a.s. a s mnohými z nich si ochotne zapôžoval a rozdal drobné darčeky. Po skončení cesty bol pripravený program, ktorý „odštartovali“ hasiči z DHZ Miškech Dedinka a poučili a názorne predviedli, akými spôsobmi hasiť vzniknutý požiar a najmä, ako mu predchádzať. V spolupráci s príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Stará Turá predviedli ukážku „dolapenia“ páchatel'a – pyromana a súčasne si deti mohli prezrieť naozajstné zbrane policajtov a za zvukov sirény sa povozit' na policajnom aute. Deťom sa predviedol aj policajný psovod so psom Argom a na koniec podujatia k nám zavítal Sokoliarsky dvor Astur z Hradu Červený kameň. Odborný výklad bol oživený ukážkou letov Výra skalného a Harrisovho jastraba. Počas celého dopo-popoludnia mali deti možnosť do sýtosti sa vyšantiť na štyroch nafukovacích atrakciách, zajazdiť si na koňoch a poníkoch, vďaka šikovným rukám premeniť svoju tváričku na obľúbené zvieratko, či rozprávkovú postavičku, ako i naplniť bruško opečeným špekáčikom, výborným sirupom. O líčenie „sa postarala“ kozmetická poradkyňa z Mary Kay.

Bolo to krásne podujatie, a aj keď stálo dosť úsilia, teším sa z toho, že „všetko vyšlo tak, ako malo“. Krásne počasie nám doprial „sám Najvyšší“ a verím, že keď sa na nás všetkých tak zhora díval a videl tie detičky šťastné, tak mu určite „neprekážalo“, že sme Svätodušnú nedeľu strávili práve takýmto spôsobom.

ÚPRIMNÉ POĎAKOVANIE PATRÍ SPONZOROM, VĎAKAKTORÝCH PODPORA SAMOHLOUSKUTOČNÍŤ CELÉ PODUJATIE:

- „nemenovaný“ sponzor,
- pán Jaroslav Duška, Zurich,
- UNISTAV VP, s. r. o., Lubina,
- CBSOft, s. r. o., Skalica,
- Poľovnícke združenie Roh Lubina,
- Generali Slovensko, a. s.,
- Topvar,
- U Šustra, Lubina,
- PreVak Stará Turá,
- KOVO Pavol Čamek, Lubina,
- MUDr. Martina Šmídová,
- AK – Dent, s. r. o. – MUDr. Katarína Adamková,
- Mgr. Anna Machajdíkova.

Rovnako veľké POĎAKOVANIE patrí:

- Za prípravu a realizáciu Cesty rozprávkovým lesom riaditeľke ZŠ s MŠ Samuela Štúra Lubina Mgr. Erike Vrzalovej, zástupkyňi riaditeľky Mgr. Daniele Vrtochovej, Mgr. Ofge Mikuškovej, pani Anke Krásnej a všetkým pomáhajúcim deťom zo základnej školy.
- DHZ Miškech Dedinka na čele s veliteľom Ivanom Krúpom.
- OO PZ Stará Turá, policajný psovod a Argo.
- „Koníčkarom“ manželom Kuricovým a manželom Bačovým.
- „face maliarom“ manželom Ostrovským.
- Kataríne Zemkovej z Mary Kay.
- DJ Marcelovi Harušťákovi.
- Pani Monike Bučkovej, poslankyni Danke Kollárovej, slečnám Janke Sadloňovej a Monike Šimonovičovej za pomoc pri občerstvení.
- Gulášmajstrom Pavlovi Jarábkovi a JUDr. Pavlovi Ostrovskému za výborný guláš – lebo bol skutočne výborný.

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

Čo nové v škole?

Text: Mgr. Erika Vrzalová, riaditeľka ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina

Školský rok sa končí a s ním prichádza aj hodnotenie výchovno-vzdelávacích výsledkov žiakov. Ako boli naši žiaci v tomto polroku úspešní, sa dozvedia pri odovzdávaní vysvedčenia v piatok 27.6.2014. Vysvedčenie odzrkadľuje ich celoročné úsilie školských povinností i nadobudnutých vedomostí, zručností, postojov i správania.

Posledné mesiace ubiehajú rýchlejšie, pretože sú spojené s poslednými školskými akciami, exkurziami a samozrejme, koncoročnými školskými výletmi, na ktoré sa vždy deti veľmi tešia a ktoré so sebou prinášajú predstavu blížiacich sa letných prázdnin. Z kultúrnych akcií uvádzam: 9.5. - kultúrny program ku Dňu matiek v KD G. Zocha Lubina, 29.5. - divadelné predstavenie „Snehulienka“ v podaní hercov Divadla bez opony, 16.6. - pantomimické predstavenie prostredníctvom rôznych scénok zo života, ktoré nám predviedol pán Prokop z Ostravy a 25.6. hudobno-výchovné predstavenie „Hana Motana“. Svoje zručnosti jazdy na pozemných komunikáciách si žiaci I. stupňa preverili na dopravnom ihrisku vo Vrbovom, strelecké majstrovstvo v súťaži zo streľby zo vzduchovky v súťaži Hornostredská sklopka a ako veľmi sa im darí v atletických disciplínach – v priebehu školskej olympiády. Ani v prírode by sa nestratili, čo dokázali výborné umiestnenia v orientačnom behu, ktorý sa konal 13.6. v Moravskom Lieskovom. Žiačky 6. ročníka (Miklánková M., Vyšná S.) získali 1. miesto, na 2. mieste sa umiestnila Čaniová L. (7. ročník) a na 3. mieste vo svojej kategórii Huzo N. (5. ročník), Stančík A. (6. ročník), Hambalík M. a Klimáček M. (7. ročník). Za výborné umiestnenie blahoželám. Na základe výhernej práce vo výtvarnej súťaži „Maľované Kopanice“ sa žiačka M. Eliášová (7. ročník) zúčastnila exkurzie v regióne, ktorú pre výhercov zorganizoval Kopaničiarsky región - MAS Myjava. Zaujímavou exkurziou pre žiakov II. stupňa bola tiež návšteva banského múzea v Cígeli. A čo všetko sa dá poznávať kúsok za hranicami Slovenska, konkrétne na Morave, mohli záujemcovia zistiť

účasťou poznávacieho zájazdu „Križom-krážom cez Moravu“, ktorú sme zorganizovali s finančnou podporou rodičovského združenia. Nezabudli sme ani na sviatok všetkých detí, MDD sme oslávili spoločne. V priebehu dvoch dní, 29.-30.6., sme pre ne pripravili zaujímavý program: hry, športové aktivity, opekanie, noc v škole, olympiáda. Potešila nás vysoká účasť žiakov napriek tomu, že sa tejto akcie mohli zúčastniť dobrovoľne a pevne verím, že splnila ich očakávania a zážitkov o ich obohatila. Dňa 8.6. sme sa podieľali na organizovaní podujatia „Cesta rozprávkovým lesom“ na vrchu ROH, ktorá potešila hlavne mladšie deti. Nezabúdame ani na našich najmenších, deti z materskej školy. Vo štvrtok, 12.6., si vyskúšali aké je to byť na plný úväzok školákom. Prvotné rozpaky vystriedala zvedavosť a svoju šikovnosť dokázali na vyučovacích hodinách. Za odmenu dostali pamätný list, knihu a darček od budúcich spolužiakov.

Je čas sa s týmto školským rokom rozlúčiť. Slávnostne sme sa rozlúčili vo štvrtok, 26.6. na OcÚ Lubina s našimi deviatkami i s našimi predškolákmi. Deviatkom prajeme veľa úspechov v ďalšom štúdiu na stredných školách a predškolákom úspešné vstúpenie do školského roka 2014/15 dňa 2. septembra 2014. Ostatným žiakom prajem krásne a slnečné letné prázdniny plné nevšedných a inšpirujúcich zážitkov. Ďakujem všetkým kolegom za prácu počas školského roka, vážim si ich ochotu a nadšenie spolupracovať nad rámec svojich povinností pri našej práci s deťmi a prajem im oddychovú dovolenku k načerpaniu nových síl.

OZNAM

Školská jedáleň pri ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina oznamuje, že v čase od 1.7.-11.7.2014 bude vydávať stravu cudzím stravníkom. Záujemcovia o stravu sa **môžu nahlásiť na t. č.: 0910/299 629. Vedúca školskej jedálne**

Deň matiek

Text a foto: Mgr. Anna Machajdíkoviá

Druhá májová nedeľa je sviatkom všetkých mamičiek, uctili sme si ich bohatým kultúrnym programom v piatok 9. mája v KD G. Zocha v Lubine. Začali ho naši škôlkari, pokračovali žiaci prvého stupňa, ktorí všetkých prítomných potešili scénkami, básničkami, veselými pesničkami i tančekmi. Na záver deti poďakovali mamičkám za ich lásku a starostlivosť kvietkom a malým darčekom.

Na dopravnom ihrisku vo Vrbovom

Text: Martinka Milánková, 4. ročník

V jedno pekné májové dopoludnie sa žiaci 1. stupňa ZŠ s MŠ S. Štúra vybrali na dopravné ihrisko do Vrbového. Malí prváčikovia boli plní očakávania, my starší sme už vedeli, čo nás čaká. Oči nám padli na vysvietené semaforey a dopravné značky. Mílo nás privítali a pán inštruktor nám poukazoval všetky križovatky a dopravné cesty. „Teraz už môžete vysadnúť na bicykle a motokáry,“ vyhlásil. Bolo to super! Po zábave muselo byť niečo poučné, nasledovala teória z dopravnej výchovy. Na veľkej tabuli sme riešili rôzne dopravné situácie a určovali značky. Keďže sme ich zvládli na výbornú, všetci sme dostali pochvalu a my štvrtáci preukaz cyklistu. Plní dojmov sme sa vrátili do našej školy.

Výlet do Cígeľa

Text: Tereza Michalcová, 5. A

Pani učiteľka nám jedného dňa oznámila, že v stredu 21.5. 2014 pôjdeme na výlet do bane Cígeľ v Prievidzi. Tento správe sme sa veľmi potešili a už sme sa nemohli dočkať výletu.

V stredu ráno o 7:30 hod. sme nastúpili do autobusu a vyrazili sme do Prievidze. Cestou do bane sme sa zastavili v múzeu Ľudovíta Štúra a Alexandra Dubčeka v Uhrovci. Keď sme prišli do bane, pán sprievodca nám porozprával, ako sa máme správať v bani. Keby sa náhodou niečo stalo, ukázal nám, ako manipulovať s dýchacím prístrojom. Potom nám pán sprievodca rozdal známky, ktoré dostávajú baníci. Povedal nám, že si jednu máme nechať a druhú zavesiť v šatni. Keď sme prišli do šatne, každý si zavesil povinne známku a zobrali sme si modré plášte, biele helmy a zelenú kapsičku, v ktorej sme mali dýchací prístroj. Keď sme boli všetci oblečení, tak nám porozdávali baterky, ale nie také, ktoré používame dnes, ale také, ktoré nosia baníci do bane. Veľké ťažké baterky nám uložili do tašiek, kde sme mali aj dýchací prístroj a nechali nám vytŕčať káble s hlavicou. Potom sme prešli cez dlhú chodbu a nakoniec sme sa ocitli v miestnosti s vláčikom. Mal rušeň a tri vagóny žltej farby. Nasadli sme do nich a v každom vagóne musel byť niekto dospelý. Išli sme 2,5 km, aby sme sa dostali do bane. V niektorých častiach bane sme boli v hĺbke 90 m a niekde až 390 m. Keď sme sa viezli vláčikom, mali sme prísne zakázané otvárať dvere!!! Po niekoľkých zastávkach sme konečne vystúpili z vláčika. Ujo nám rozprával, kde a ako sa tam ťažilo. Dnes sa v tej časti už neťaží. Videli sme

tam všelijaké stroje napr. bager, vozíky, kombajn na razenie štólní. Keď sme išli ďalej, na strope bola pleseň, vyzerala ako ovčia vlna. Keď sme sa vracali späť, išli sme po klzkých kofajniciach. Okolo nás bola voda. Z bane sme odchádzali plní zážitkov.

Na spiatocnej ceste našou zastávkou bolo nákupné centrum Laugarício v Trenčíne. Tam sme mali rozchod do 15:10 hod. O 15.15hod. tam už stál autobus. Všetci sme nasadli do autobusu a šťastne sme sa vracali domov. Bol to nádherný výlet plný zážitkov.

Noc v škole

Text: Laura Drgoncová, 8. A

Deň detí sa na každej škole oslavuje inak. Niekde sa len rozdájú cukríky a tým to končí. No tu u nás... oslávili sme tento deň spolu so zaujímavým programom.

Doobeda sme sa síce učili, no keď nám zvonček ohlásil koniec poslednej hodiny, vybrali sme sa na predstavenie do kultúrneho domu. Potom sme si začali pripravovať triedy. Panie učiteľky boli veľmi ochotné a v prípade, že nám niečo chýbalo, okamžite to zaobstarali. Najskôr bol orientačný beh – deti sa rozdelili do skupín a v každej triede museli odpovedať na otázku, resp. splniť jednu úlohu. Na konci družstvá čakalo vyhodnotenie – od najslabších po tých najlepších. Vyhralo družstvo Sandry Hladkej. Po tomto behu sme sa išli trochu ochladiť von a zahráli sme si najskôr futbal, potom vybíjanú. Vyčerpalo nás

to a vyhladli sme. No aj na toto boli panie učiteľky pripravené a na ihrisku nás už privítali s pripraveným ohníkom a špekáčikmi. Kým sme sa porozprávali a dojedli, ani sme sa nenazdali a bol čas ísť spať dovnútra, pretože vonku sa už ochladilo. Lenže tu sa naša zábava vonkoncom neskončila... Všetci sme sa dali do poriadku, obliekli sa do pyžamy a predviedli sa na módnej prehliadke. Mali sme tu skutočne rôzne kúsky - veľmi zaujímavé a kreatívne nočné úbory (jeden dokonca strašidelný). Podľa potlesku sme vybrali víťaza a vyhral náš obľúbený pán učiteľ Magula.

Po tomto skvelom zážitku sme unavení zaspali a odpočinuli sme si, aby sme zvládli nasledujúci školský deň.

Dnes som bol školákom

Text: Mgr. Eva Janegová

Dňa 12. júna si predškoláci mohli vychutnať nefalšovaný život školáka. Zúčastnili sa aktívne na štyroch vyučovacích hodinách spoločne s prvákmi a tretiakmi. Všetko sa to začalo zvončením na prvú hodinu. Zrazu na mňa hľadeli vyplašené očka a napäté tváričky, ktoré čakali, čo bude nasledovať. Už po niekoľkých minútach sa v triede ozýval veselý detský smiech a deti sa začali prirodzene zapájať do didaktických hier, zážitkových aktivít a súťaží. Pri jednotlivých úlohách preukazovali svoje vedomosti, schopnosti a zručnosti. Na konci vyučovania už ich očka žiarili radosťou a na tváričkách sa im vyčaril úsmev. Po vyučovaní deti prevzala pani vychovávateľka, ktorá ich odvieďa do školskej jedálne, kde sa naobedovali. Po obede sa deti hrali, tancovali a zabávali v našom školskom klube detí. Po celý deň boli deti veľmi aktívne a ukázali svoju šikovnosť. Už teraz sa na ne veľmi tešíme v prvej triede!

Krížom krážom cez Moravu

Text: Mgr. Daniela Vrtochová

Ako každý rok aj tento krát sme vyrazili na výlet, ktorý mala na starosti pani zástupkyňa Vrtochová. Bolo nás síce menej, ale o to viac vládla rodinná atmosféra. V autobuse bola stále dobrá nálada. Po ceste som si skladal Rubikovu kocku, pri ktorej mi pomohla pani riaditeľka a naučila ma nové ťahy. Z výletu sa mne osobne najviac páčila mini zoo teráriových zvierat v Štramberku. Tam sa páčilo aj bratovi, ktorý sa nebál a dal si na krk hada. Tatovi sa zasa páčilo Tatra múzeum v Kopřivnici. Zaujímavý bol aj Betlehem v Hornom Lidči. Mame sa páčilo všetko historické, najmä zámok v Kromněříži. Najväčší relax bol v aquaparku v Olomouci, kde sme sa mohli zdržať aj dlhšie. V Olomouci bolo super, aj strava v reštaurácii M3, čo zhodnotila hlavne mama jej odborným okom. Na druhý deň sme sa previezli cez Vyškov na vláčiku, pozreli sme si dinopark aj malú zoo s gazdovským dvorom. Na záver sme si zopakovali dejepis, lebo sme navštívili Mohyly míru u Brna. Mame a bratovi sa tam páčila akustika. Keď šepkali do protichodných rohov múrov, počuli sa na druhej strane. Bolo toho veľa, čo sa nám páčilo, ale v skratke aspoň toľkoto. Dúfam, že na budúci rok bude zase nejaký zaujímavý výlet. A tí, čo neboli, môžu ľutovať, lebo na každom jednom výlete sa niečo nové naučíme, aj si oddýchne a je tam vždy dobrá nálada.

Kvetko Kučera z 8. A predstavil náš výlet, ktorý sa nám podarilo zrealizovať i vďaka peniazkom z Rodičovského združenia pri ZŠ s MŠ S. Štúra v Lubine a najmä ľuďom, ktorí javia záujem o cestovanie a spoznávanie kraja, v tomto prípade nie príliš vzdialeného od toho nášho. Na druhej strane ma mrzí, že sa nám nepodarilo naplniť ani veľký autobus, čo je 45 ľudí napriek tomu, že cena bola výhodne nastavená pre deti z našej škôlky, školy a ich rodičov a taktiež ľuďmi z okolia, keďže výlet bol plagátmi propagovaný ako v obci, tak v Hrušovom a aj v škole v Bzinciach pod Javorinou.

Dúfam, že i budúci rok sa nájde aspoň hárka nadšencov, ktorí budú brať túto možnosť ako jeden zo spôsobov seba rastu, ale najmä oddychu a relaxu.

Na záver pridávam ešte niekoľko vyjadrení detí, ktoré sa výletu zúčastnili:

„Páčilo sa mi v aquaparku. Bola tam šmyklavka a točivá voda. Dobre sa mi plávalo v malom bazéne, kde bola teplá voda a bublinky. Páčilo sa mi aj v mini zoo – videl som varana ako žerie myš.“ Jakub Tomašovic, 2. A

„Páčil sa mi aquapark, zoopark, dinopark a mini zoo. Tam som si držal hada okolo krku.“ Kamil Kučera, 2. A

„Mne sa páčilo ZOO – boli tam koníky a dinopark. Najlepšie bolo v aquaparku – šmýkala som sa tam a bola som tam v bublinkách a točivej vode. Bola som unavená a boleli ma nohy.“ Anetka Jamborková, 1. A

„Najviac sa mi páčil aquapark v Olomouci. Najradšej by som tam zostala dlhšie. Celý výlet sa mi veľmi páčil.“ Zuzka Sadloňová, 7. A

Pri vstupe do Dinoparku vo Vyškove

100 ROKOV OD VYPUKNUTIA 1. SVETOVEJ VOJNY

Text: Zdenka Dekanová/Foto: S.Š.

V tomto roku si pripomíname 100. výročie vypuknutia 1. svetovej vojny. Jej zámienkou bol atentát na následníka rakúsko-uhorského trónu Františka Ferdinanda d'Este a jeho manželku Žofiu v Sarajeve. Bola to krutá a nemilosrdná vojna, v ktorej trpeli národy a jednotlivci, no najviac malé deti. O tomto sú aj skutočné príbehy, ktoré sa udiali v našej dedine.

Keď sa tieto príbehy odohrali, nebola som ešte na svete. Počas môjho detstva ich často rozprávala moja mamička a veľa rás som si ich vypočula aj pri vzájomných návštevách príbuzných a známych. Písal sa rok 1914 a vypukla vojna. Chlapi z našej dediny museli narukovať na front. Doma zanechali mladé ženy a malé deti. Na front odišli aj Betkin a

Ilonkin otec. Betka a Ilonka boli 5-ročné dievčatka – kamarátky. Zatiaľ čo otcovia bojovali v cudzine, doma sa odohrávali malé tragédie. Betka žila s matkou a dvoma staršími súrodencami v biede, často bez chleba. Deti sa snažili pomáhať matke ako sa len dalo. Betka vyháňala každodenne húsky na pašu, kde trávila svoj voľný čas hrami s kamarátkami. Tak to bolo i v jeden júlový deň. Deti sa hrali, budovali hrobčeky a na kríže pripevňovali venčeky z kukuričných vláskov. Tie si brali z neďalekého kukuričného záhonu. Zajaté prácou si ani nevšimli, že okolo nich prechádza veľký miestny činovník s manželkou. Keď tento pán videl deti, ako sa hrajú v jeho záhrade, nazlostil sa a začal ich bez vysvetlenia nemilosrdne biť palicou – čakanom. Bitka trvala dovtedy, kým sa mu palica nezlomila.

Deti sa vrátili domov ustráchané a hrôzostrašne dobité. Bitka neušetrila ani najmladšiu Betku. Keď ju matka večer kúpala, zbadala na jej útlom teličku neprehliadnuteľné stopy po palici. Začas dokonca oná veľká postava obecného života vyhlasovala po dedine úvahy o morálke. V skutočnosti bola príčinou jej takmer stále mizernej nálady a tvrdého zásahu bolestivá chronická choroba pečene.

Keď sa skončila vojna, Betkin otec sa vrátil z frontu a dozvedel sa o tejto príhode. V revolučnej nálade a stále ozbrojený puškou chcel dotyčného pána okamžite zastreliť, v čom mu s vypätím všetkých síl zabránila iba Betkina mama. V jedno nedel'ne popoludnie sa však na námestí obce konalo zhromaždenie občanov, kde sa spomínaný činovník chválil ako veľmi sa staral o vdovy a opustené deti, ktorých otcovia boli na fronte. Vtedy sa o slovo prihlásil Betkin otec, keďže bol veľmi rozčúlený kvôli týmto rečiam a povedal: „Zakiaľ som 5 rokov bojoval na ruskom fronte, na vlastnej koži som okúsil hrôzy vojny, denne som hľadel smrti do očí, videl desiatky mŕtvych a ranených vojakov – kamarátov, zatiaľ ste vy, pane, žili v prepychu a v hojnosti. O naše deti ste sa starali tak, že ste ich palicou zbili pre trochu vlásokov z kukurice.“ Občania súhlasili s otcom a vypískali činovníka. Odvtedy sa Betke od rodiny tohto mocného muža dostávalo nevidanej pozornosti a úcty.

Ilonkin príbeh bol iný. Počas vojny ju vychovávala babička, pretože matka sa o ňu prestala starať. Našla si totiž milenca v nádeji, že sa manžel z vojny nevráti. Lenže on sa vrátil. Keď sa dozvedel o nevere manželky, ktorá v tom čase už čakala cudzie dieťa, zastreľil ju i milenca a oznámil sa polícii. Kým jedni bojovali najprv za monarchiu a potom za republiku, iní – hoci statní chlapi, sa pelešili doma v záhaľke. Konal sa proces, súdna sieň bola preplnená do posledného miesta, pojednávanie

vrcholilo a obžalovanému bol vyrieknutý trest smrti. Vtedy do súdnej siene vbehla malá Ilonka a zakričala: „Tatíčko, ja si Vás nedám.“ V miestnosti nezostalo suchého oka. Aj sudca bol dojatý a po uvážení rodinnej situácie zmenil ortiel: Ilonka takto zachránila svojho otca, ktorý však už nikdy nebol človekom, akého jeho susedia poznali. Zhruba o 10 rokov sama podľahla chorobe, ktorú dostala keď sa premočila v ľadovej vode potoka.

V prvom príbehu bol spomenutý Betkin otec, náš spoluobčan Daniel Rojko. Keď vypukla 1. svetová vojna, na jeseň 1914 odišiel bojovať na ruský front. Mal veľké šťastie, že prežil všetky útrapy bojov, kamarát z Trenčianskeho pluku ho zachránil pred zastrelením nepriateľským vojakom. Neskôr sa dostal do zajatia v neveľmi priateľských pomeroch. Potom vstúpil do československých légii, ktoré pomáhal zorganizovať generál Milan Rastislav Štefánik. Patril k tým jednotkám, ktoré nestihli transport cez severoruské prístavy a museli sa vydať na strastiplnú cestu Transibírskou magistrálou, pochod, ktorý neprežili stovky vojakov. Veľa vojakov zomrelo aj na maláriu, ktorú dostal i Daniel, no šťastne ju prekonal. Až po 5-tich rokoch – už po vojne, sa v roku 1919 Daniel dostal cez Japonsko, Ameriku a Francúzsko domov, kde sa zvitil so svojou vernou manželkou a drahými deťmi, ktoré cez vojnu strašne trpeli – hladom i smútkom za otcom. Odvtedy mu zostala prezývka Legionár.

Nie všetci vojaci, ktorí bojovali na cudzích frontoch, mali to šťastie, aby sa vrátili domov – do slobodnej vlasti. Tisíce zomreli, medzi nimi aj mnohí Lubinania. Po vojne im vďační rodáci dali postaviť pamätník na námestí v Lubine, kde sú vyryté ich mená. Česť ich drahej pamiatke.

STOROČNICA MILOŠA UHRA

Text: Mgr. Jana Mielcarková/Frantéch/ Foto: archív J.M.

V pozostalosti mojej mamy (Anna Mikulášková, rod. Rzavská, 1926–1995) som našla zošit -knihu v peknej väzbe s názvom „Mamičke“ a podtitulom „Spomienky na ťažké časy. 24. decembra 1945“.

Sú to básne a rôzne texty, ktoré mama venovala na Vianoce 1945 svojej mame. Zaujal ma článok, ktorý vyšiel vo vtedajšom denníku Demokratickej strany Čas a bol venovaný pamiatke Miloša Uhra. Dňa 27. júla si pripomenieme sté výročie jeho narodenia. Pred samotným spomienkovým textom uvádzam jeho krátky životopis podľa Wikipédie.

Sú to básne a rôzne texty, ktoré mama venovala na Vianoce 1945 svojej mame. Zaujal ma článok, ktorý vyšiel vo vtedajšom denníku Demokratickej strany Čas a bol venovaný pamiatke Miloša Uhra. Dňa 27. júla si pripomenieme sté výročie jeho narodenia. Pred samotným spomienkovým textom uvádzam jeho krátky životopis podľa Wikipédie.

Miloš Uher sa narodil 27. júla 1914 v Lubine. V medzivojnovom období pracoval ako kováč a príležitostný robotník. Koncom roku 1939 sa pokúsil utiecť cez Maďarsko do Juho-slávie, zatkli ho a tri mesiace väznili v Budapešti. Po návrate sa zapojil do protifašistického hnutia na Myjave. Udržoval spojenie s utečencami zo zajateckých a koncentračných táborov. V roku 1943 založil spolu s V. Medvedevom sovietsko-česko-slovenskú partizánsku skupinu. Onedlho nadviazal spojenie s pionierskym (ženijným) práporom v Novom Meste nad Váhom, odkiaľ získal zbrane. V deň vypuknutia Slovenského národného povstania 29. augusta 1944 túto jednotku v Lubine vyzbrojil. Od septembra 1944 velil oddielu Hurban 2. československej partizánskej brigády J. V. Stalina. 27. februára 1945 túto jednotku v Cetune napadol oddiel Abwehrgruppe 218-Edelweiss a POHG. Po celodennom boji partizáni zlikvidovali asi sto fašistov, padlo aj najmenej pätnásť partizánov, medzi nimi Miloš Uher. Na vrchu Roh, neďaleko jeho rodiska Lubiny mu po vojne vybudovali pomník. Je po ňom pomenovaná ulica v Košiciach v mestskej časti Západ (Terasa) a v Poprade v mestskej časti Juh III, taktiež v Novom Meste nad Váhom. In memoriam bol vyznamenaný Radom SNP I. triedy a Radom červenej hviezdy.

Nad hrobom lubinského bohatiera

I príroda plakala. Práve tak ako tisíce ľudí, ktorí stáli nad hrobom našich padlých hrdinov – partizánov, padnuvších v boji na lubinských a bzinských kopaničiach a zväčša v Cetuni. Netešila som sa svätodušným jarným sviatkom ako inokedy, lebo išla som i ja na pohreb veliteľa partizánov II. Stalinovej brigády Miloša Uhra. Nespočetné zástupy ľudí už od rána chodili po vrchu Roh, kde bolo pripravené miesto pre nášho bohatiera, podjavorinského hrdinu: Miloša Uhra a jeho zástupcu Antona Jakubíka, ako i pre všetkých, v bojoch padnuvších partizánov z ich odriadika.

Ako som tak stála nad vykopanou jamou, myšliou prelietli mi myšlienky do minulosti. Videla som pred sebou jasný obraz, na ktorom sa rysovala vysoká, hrdá postava Miloša Uhra, stojaca tak, že už z jeho postoja bolo vidieť pevnú vôľu zvíťaziť nad nepravosťou, zničiť lož, premôcť utlačovateľov, vyhubiť zradu. Na každom gombíku jeho partizánskej uniformy výstražne visel granát a jeho ruky zvierali svojho najlepšieho druhu: automat, ruský automat. Hovorieval, že nosí v ňom životy sedemdesiatich troch Nemcov. Chodieval často z hôr dolu do doliny medzi svojich ľudí, ktorých tak veľmi miloval. Rád bol medzi svojimi kopaničiarmi, u ktorých si svojim nevšedným chovaním a svojimi, niekedy až fantastickými výkonmi v bojoch proti nepriateľovi, získal absolútnu dôveru a oddanosť. Čo povedal Uher, to bolo smerodajné pre všetkých, ktorí boli pod jeho ochranou. A naozaj – na Kopaničiach vládol pokoj, tichosť, len kedy-tedy prerušená ojedinelým výstrelom. Tento pokoj a tichosť netrvali dlho. Prekážky, ktoré v úplnej mlkvoťte kládol veliteľ Miloš Uher so svojou skupinou nepriateľovi, neostali bez ozveny. Začalo sa to nepriateľom priečiť a veliteľ Uher sa stal stredom pozornosti nielen celého novomestského okresu, ale i širokého okolia. Kopanice sa stali bojišťom. Padali nepriatelia, lež padali i hôrni chlapci. Smutný, ale nepoddajný prišiel Miloš Uher opäť do doliny pozrieť si vypálené chalúčky chudobných kopaničiárov. Stál nad touto skazou vzpriamený, kŕčovite zvierajúc v ruke spúšť automatu. So zaťatými zubami upieral oči na okolostojacich, touto hrôzou postihnutých kopaničiárov. Zadíval sa na nich na chvíľu, pokrútil hlavou a potom odišiel. A kopaničiari nesmútili nad svojimi zničenými majetkami a domkami, ani nemali nedostatku. Miloš Uher sa o nich náležite postaral. Nikdy nezabudnem na výrok jedného z chlapcov, ktorý mi na otázku, či majú dobrého veliteľa, odpovedal: „Náš veliteľ sa nestará len o pokrm pre naše automaty a pušky, stará sa i o potravu pre nás. Jeho starostlivosť je ďalekosiahla. Máme ho radi. Milujeme si svojho veliteľa, lebo nám je nielen veliteľom, ale aj dobrým kamarátom, ochrancom, poradcom a starostlivým otcom“. Tento chlapec to povedal tak, že nebolo možno pochybovať o pravdivosti jeho slov. Lež pravdivosť vety: koho milujú bohovia, toho nenechajú dlho na zemi medzi ľuďmi, splnila sa i pri Milošovi Uhrovi. Celkom jasne si pamätám na jeho poslednú návštevu u nás, keď nepriateľ druhý raz zákerne napadol partizánov a podpálil chalúčky nevinných kopaničiárov, obyvateľov hornatých podjavorinských Kopanic. Vtedy to už nebol mierny a dobrotivý Miloš Uher s jasným pohľadom a vzpriameným postojom, vtedy to bol človek, ktorému ublížili, ktorého bezprávne okradli, ktorému pred očami pošliapali spravodlivosť – vtedy som videla pred sebou stáť tvrdého partizánskeho veliteľa, túžiaceho pomstiť krivdu spáchanú na kopaničiároch, už

beztak nepriateľom vykoristených a ubiedených, pomstiť krivdu, pomstiť krv svojich chlapcov a zmyť ju, zmyť len krvou nepriateľa. Vtedy boli jeho oči ukrutné. Nuž ale ani veľká zloba a nenávisť voči nepriateľovi nepreplnila jeho srdce. Tam ešte vždy ostalo dostatočné miesto pre lásku. Prednosť dá láske a starostlivosti pred pomstou. Nešiel sa mstiť, lež pomáhať šiel svojim raneným druhom. Kto videl vtedy do jeho srdca? Možno, že plakal, možno preklínal... Stal sa

zamŕklým. Odišiel z Podjavoriny za svojim cieľom: biť sa za pravdu. A vrátil sa. Vrátil sa plný nádeje, že zvíťazí, tešil sa, že uvidí porazenú nepravosť, tešil sa na svoje milované hory (druhý svoj domov), doliny, stráne zasnežených hôr, tešil sa milovanej žene a dcérke, tešil sa na nový krajší život, tešil sa na mamičku, na všetko sa tešil. No, nadovšetko sa tešil na Rusko, na Moskvu – to bol jeho sen. Pozrieť sa raz do Ruska. Iste netušil, keď sa 26. februára vracal do hôr svojho rodiska, že je to jeho posledný návrat, jeho posledná cesta.

Keď dňa 27. februára 1945 prišli nepriateľské vojenské jednotky brať ešte ľuďom to, čo sa im podarilo zachrániť pred ich prvým plienením, vzkypel v Milošovi Uhrovi hnev voči bezočivosti a nepravosti a dal povel: do zbrane! Chlapci šli bez rozmýšľania proti veľkej presile nepriateľa. Podľahli presile. Nie všetci. Šesťnásť či sedemnásť a mŕtvý bol i veliteľ Miloš Uher a jeho zástupca Anton Jakubík. Nie presila a ľútosť nad stratou svojich chlapcov odzbrojila a zkaženila ostavších partizánov, nie strach pred zajatím donútil kohosi vystreliť raketu na pomoc, ale strach, aby Nemci neodvliekli a nedokaličili mŕtve telo ich veliteľa, nositeľa šlachetnej duše. Pomoc prišla. Prišiel jeho zástupca Jakubík, ktorý vystrelil raketu na ústup, no sám sa šinul dopredu k svojmu mŕtvému veliteľovi so slovami: „Keď zomrel otec, nech zomrie i syn.“ A šiel. I za cenu svojho života chcel zachrániť aspoň mŕtve telo svojho veliteľa. Padol. Potom už zmeraveli údy všetkých chlapcov, ustupujúcich do hôr. V noci sa im podarilo zachrániť už iba mŕtvé telá veliteľa a jeho zástupcu. Ostatných chlapcov beštiť v ľudskej podobe odviekli a dokaličených pohádzali do jednej jamy akoby to ani ľudia neboli. Ale im chýbali dve telá veliteľov. Chceli ich silou mocou dostať. Preto ich partizáni v noci preniesli na bezpečné miesto, kde odpočívali až do oslobodenia našej vlasti. Dňa 19. mája ich vďačný ľud i s ostavšími partizánmi odviezli na vrch Roh, kde budú snívať svoj večný sen. Nad vrchom trónia hory, pod ním rodná dedinka veliteľa Uhra Lubina a okolo neho v polkruhu leží rad jeho chlapcov, ktorí ho i v smrti strážia, neopustili ho, sprevádzajú ho na dlhej ceste do večnosti.

So smútkom v srdciach stojí nespočetný zástup ľudí pri hrobkoch svojich. Všetci sú ticho. Zdá sa mi, že Miloš Uher je medzi nami, že sa obzerá okolo seba, na svojich chlapcov a pýta sa: „Či ste tu všetci, vy, ktorí ste nepadli, vy, ktorým som bol veliteľom, ochrancom a poradcom? Či ste mi prišli dať posledné zbohom? Ak nie, nuž povedzte tým, čo nie sú tu, že som rád mával svojich chlapcov pohromade, že som ich mal všetkých rád.“

Zbohom, milovaný veliteľ, Miloš Uher, nech Ti je zem slovenská ľahká. Odpočívaj v pokoji. Tvoj štít je čistý, Tvoja pamiatka jasná. Spomínať budeme na Teba, spomínať a pomstíme Tvojho vraha, lebo Tvoja smrť bola záhadná. Ale pride jasnota a Ty budeš odpočívaj ľahko, spokojne, že tí, čo ostali, nenechali Tvoj život bez pomsty.

„Dobré meno je vzácnejšie ako veľké bohatstvo, obl'úbenosť je lepšia ako striebro alebo zlato.“ (Prísl. 22,1)

Text: Ing. Simona Štepanovicová

Dňa 4. mája 2014 sme si pripomenuli 95. výročie tragickej smrti generála Milana Rastislava Štefánika. Pri tejto príležitosti sa predstavitelia obce Lubina zúčastnili regionálnej spomienkovej slávnosti dňa 3. mája 2014 v Brezovej pod Bradlom za účasti toho času prezidenta SR Ivana Gašparoviča, generálneho biskupa ECAV na Slovensku Miloša Klátika, predstaviteľov

vlády SR, predstaviteľov obcí a miest a všetkých tých, ktorí prišli vzdať česť pamiatke človeku, ktorý bojoval za slobodu svojho národa, za jeho jednotu proti utlačovateľom slovenského národa a pričínal sa o vznik prvej Československej republiky. Je vzorom vojenskej cnosti a hrdinstva.

STRETNUTIA NA BRADLE

Anna Sláviková

Na vozoch drevených,
ťahanych spriahnutými koňmi,
iní na bicykloch,
ďalší odvážnymi krokmi
merali cestu prostí Podjavorinčania
ľudia z vrchov - kopaníc,
ale aj dedinčania,
uctiť si pamiatku svojho rodáka
aj za cenu, že im to ktosi zaráta
k bodom zlým v očiach politiky pánov
čo zakázali stretávať sa ľuďom
pod zámienkou dákou,
tam, pri mohyle na bradlianskom vrchu,
kam občas chodieval
a rád sa díval zvrchu
na rodné Košariská,
ktoré mu priblížil
ďalekohľad zblízka.

Každý chcel mať syna
akým bol Štefánik
v očiach hrdých Slovákov
nevyrovnal sa mu nik.
Bol a zostal vzorom v nejednej rodine:
„Chráň nám nášho syna, dobrý
Hospodine“.

Miloval Slovensko, myslel na svoj
národ,
keď bol na Tahitách, či odveľený na
front,
stále rozhutoval ako chrániť dobro
a zaznávať lešť
on, veriaci kresťan, hájil pravdu i česť.

Nedočkal sa uznania už počas života
po predčasnej smrti zaľahla clivota
na všetkých čo chápali jeho zásluhy,
iní ho vohnali do skorej záhuby.

A namiesto úcty, akú by zaslúžil,
pomník mu ničili, len aby už nežil
ani v myšliach ľudí, čo si ho vážili
i tomu svätému všemožne bránili.

No ľudia z Lubiny, Turej, Bziniec
i Cetune
aj keď ukonaní zapriahali kone
vozy obťažkané mužmi, deťmi, ženami,
putujú kopcami, nerovnými cestami.

Nedeľu čo nedeľu ako Služby Božie,
ženie ich dopredu zvláštne odhodlanie.
Aká to príčina? Vzдор? Protest?
A či niečo iné?
Nik im nezabráni, Bradlo je zas plné.

SPOMIENKY NA ŽIVOT POD JAVORINOU

Text: Milan Machajdík

Milé moje krajanky, milí krajanovia. Pochádzam z Lubiny, obce v hornatom kraji pod Javorinou, ktorá mala a aj má skromných a jednoduchých ľudí s vynikajúcim talentom a zručnosťou a ktorí sa nevzdávajú života ani v ťažkej dobe.

Obyvatelia boli roľníci a na svojich poliach vypestovali dostatok produktov pre výživu svojich rodín a zvyšok predali na trhoch, čím získali peniaze na zakúpenie produktov, ktoré nebolo možné dopestovať. Ďalším zdrojom príjmu bola výroba dreveného riadu, ktorá sa zachovala až doteraz. Tou sa okrem práce na poli zaoberalo niekoľko rodín na kopaniciach. Výrobky predávali prevažne môjmu starému otcovi Martinovi Machajdíkovi, o čom píšem v ďalšej časti. Chov dobytka, ošípaných a hydiny patril tiež k podstatným zdrojom potravín a finančných prostriedkov z predaja mäsa, masla a vajec.

V každej rodine bola deľba práce, do ktorej boli zapojené aj deti. Susedia si navzájom pomáhali a takto dokázali prekonať aj ťažké obdobia. Najkrajšie zakončenie týždňa bolo, keď sa ľudia v nedeľu schádzali v kostole, ktorý bol vždy plný, modlitbami a piesňami ďakovali Bohu za všetko, čo im požeňal. V Biblii prorok v 37. kapitole v 14. verši knihy Jábovej píše: „Počúvaj to Jób, zastav sa a pozoruj divné skutky Božie“. Tieto slová majú trvalú platnosť. Inšpirovali ma k tomu, aby som aj ja zastavil a podelil sa s vami, milí čitatelia, so spomienkami na doteraz prežitý život.

Narodil som sa v osade Dúbrava 6.5.1934, kde som v krásnej a čistej prírode, dobrých rodinných a susedských vzťahoch prežil svoje detstvo, čo formovalo celý môj ďalší život. Nezabudnuteľné sú najmä večerné sedenia susedov osady po celodennej ťažkej práci na dvore pred domom. Tu sa preberali všetky radosti i starosti každej rodiny. Mimoriadne zaujímavé, najmä pre nás deti, bolo rozprávanie môjho starého otca a suseda Juraja Ilušáka, priamych účastníkov 1. Svetovej vojny. Doteraz mám v pamäti ako sused Ilušák opisoval situáciu z bojov na Pijave, kde mu po zranení amputovali nohu od bedrového kĺba a do svojej smrti dostával len mizivú podporu.

Do školy som začal chodiť 1.9.1940 v osade u Kláčkov. Bola to jednotriedka (o tejto škole už v našich novinách písala moja sesternica Emília Majtášová). Vyučujúcim a riaditeľom v jednej osobe bol pán učiteľ Štefan Drlo. S odstupom času obdivujem ako tento milý a skvelý človek dokázal zaujať žiakov od 1. po 9. triedu. Od 2. triedy nastúpila pani učiteľka Lenka Dedinská, ktorá mala ročníky 1 -5 a situácia sa podstatne zlepšila.

Obdobie 2. Svetovej vojny poznačilo aj život na našich kopaniciach. Spomínam si na napadnutie Sovietskeho zväzu a následné vyhlásenie mobilizácie, ktorej správa nás zastihla na svadbe v osade U Ondrejových. Ako 6-ročné dieťa som nechápal plač žien, keď muži museli odísť k vojenským útvarom.

V živej pamäti mám chvíle, keď som so starým otcom Martinom Machajdikom z Dúbravy a Jurajom Potfajom od Ličkov chodil na návštevu do rodiny Martina Rzavského U Frantov, ktorý mal rádio so slúchadlami a tieto, aby bolo lepšie počuť, kládol na porcelánový tanier, pričom muselo byť úplné ticho. Bol to prakticky jediný zdroj informácií z rozhlasu na horných kopaniciach.

Po vypuknutí Slovenského národného povstania (veľmi významnej udalosti Slovenska, keď sa Slováci so zbraňou v ruke postavili na odpor Nemecka) v auguste 1944 sa občania na-

šej obce aktívne zapojili ako partizáni a tiež materiálnou pomocou aj potravinami pre partizánov. V mnohých prípadoch rodiny, najmä z osád Kopcové, U Haruštíakov, na Dúbrave a U Ličkov, ubytovali partizánov, čím sa vystavovali veľkému riziku. Pri pasení kráv, alebo ceste do a zo školy sme stretávali Nemcov, ktorí hľadali partizánov a vypytovali sa nás, kde sú. Mali sme od rodičov prísny zákaz s Nemcami o tom hovoriť, čo sme dodržiavali. Tieto udalosti rozšírili našu hru na partizánov a Nemcov. Pri zajatí nepriateľa bol tento podrobený vypočúvaniu a keď sa ani pod nátlakom k ničomu nepriznal, stal sa pre ten deň hrdinom skupiny.

Nezabudnuteľná je fašiangová nedeľa vo februári 1945, keď som sa so sestrou Oľgou vybral z Majera ku starým rodičom na Dúbravu. Po ceste sme videli Nemcov a keď sme došli k osade U Kopcov, ozvala sa strelba. Okamžite sme sa vrátili naspäť. Po ceste od Škulcov sme stretali nemeckých vojakov, ktorí sa vypytovali na partizánov.

V pondelok sa naša rodina dozvedela, že pri boji Na Kopcovom padli 2 nemeckí dôstojníci a ďalší vojaci, čo Nemci pomstili vypálením stodôl U Ličkov a na Dúbrave. Celkovo zhorelo v osadách 9 stodôl a 2 domy. Nemci brali občanov osady u Ličkov a použili ich ako živé štíty pri boji Na Kopcovom. Kuriózna situácia nastala na Dúbrave, kde Nemci zapálili stodolu mojich starých rodičov a keď nosili slamu a chceli zapáliť aj dom, ozvala sa strelba z horiacej stodoly. Nemci spanikáрили a z Dúbravy ušli. Strelbu spôsobilo asi 30 nábojov, ktoré som zobral Nemcom, keď chodili na Javorinu, kde boli ubytovaní mladí nemeckí chlapci a po ceste sa zastavili pri nás ako sme páslu kravy a dali nám hrať sa s puškami a zásobníkmi... Náboje som si schoval na múriku v humne a keď sa od plameňa zohriali, vybuchli a tým som prakticky zachránil môj rodný dom, ktorý nakoniec zhorel 19.6.2011.

Koncom februára 1945 v skorých ranných hodinách prišli k nám v Majeri nemeckí vojaci a gardisti prezlečení za partizánov a hľadali svojho zraneného partizána. Otec jedného z prezlečených gardistov spoznal a keď sa pýtali na Rusov povedal, že on ešte živého Rusa nevidel. Potom odišli a neskôr sme počuli strelbu, ktorá bola v Cetune, kde bol ťažký boj, v ktorom padol aj veliteľ Miloš Uher – rodák z našej obce – a veľa ďalších partizánov. Po tomto boji bola skupina prakticky rozložená a operovala ako partizánska bunka až do oslobodenia kraja v apríli 1945.

Dnešných mladých ľudí tieto udalosti a životné osudy až tak nezaujímajú. Treba však povedať, že neoddeliteľne patria do histórie nášho krásneho kraja, keď sa naši krajanovia so zbraňou v ruke aktívne zapojili do partizánskeho oddielu HURBAN.

Po skončení vojny nastalo obdobie, kedy dochádzalo k prenasledovaniu a väzneniu ľudí, ktorí sa zapojili do Povstania alebo akýmkoľvek spôsobom pomáhali partizánom. Bohužiaľ, toto postihlo aj našich občanov, na ktorých s úctou spomínam. Základnú školu som ukončil na Hrnčiarovom a pokračoval na meštianskej škole v Starej Turej, po ktorej skončení som sa v roku 1945 vyučil v Presnej mechanike a ďalej som študoval na Strednej priemyselnej škole strojníckej v Považskej Bystrici. Počas štúdia som sa aktívne venoval športu, hlavne ľahkej atletike a hokeju.

Do nášho krásneho kraja som sa vrátil v roku 1960, býval som na Majeri a pracoval v Presnej mechanike – neskôr Chirana. Pri pracovných cestách do Prahy sa mi viac krát stalo, že pri predstavení sa na rôznych úradoch som dostal otázku, či poznám pána Machajdíka, ktorý predával drevený riad a výšivky. Vždy som s hrdosťou povedal, že je to môj starý otec. Zaujímavé je, že povedané dnešnou terminológiou, mal dobre premyslený marketingový plán, nakoľko na ústredných orgánoch bolo na jednom mieste dosť ľudí s celkom slušnými príjmami.

V roku 1963 skupinka nadšencov, ktorej som bol členom, hľadala spôsob ako spríjemniť čas mládeži na kopaniciach. V júli zakladáme telovýchovnú jednotu s futbalovým a turistickým oddielom. Na ustanovujúcej schôdzi som bol zvolený za predsedu a túto funkciu som vykonával do odchodu z kopaníc vo februári 1966.

Popri zamestnaní som veľa voľného času venoval športu ako funkcionár vo futbalovom výbore TJ ZVL Žilina, ako rozhodca futbalu a basketbalu. Viac rokov som bol rozhodcom I. ligy

v basketbale, pričom som 3 stretnutia viedol so svojim krajanom pánom Pavlom Bezekom, ktorý pôsobil v Partizánskom. Účinkovanie v I. lige som zakončil na domácej pôde vedením zápasu 31.3.1984 medzi TJ CHIRANA Stará Turá a Slovan Bratislava. Krajšie ukončenie pôsobenia v I. lige ani nemohlo byť. Potom som ešte pôsobil ako rozhodca basketbalu v Stredoslovenskom kraji do roku 1996.

Na záver chcem poukázať na to, čo píšem v úvode, že ľudia v tomto kraji sa nevzdávajú, čo som povedal aj vo svojom príhovore pri oslavách 50. výročia založenia TJ Lubina kopanice dňa 8.9.2013, keď dokázali udržať pri živote v dnešných ťažkých podmienkach životaschopnosť myšlienky zakladateľov. Týmito spomienkami chcem hlavne mladej generácii pripomenúť v akých podmienkach žili naši predkovia a tiež my, a aj keď sme mnohí roztrúsení po blízkom i ďalekom svete, sme hrdí na svoj pôvod a kraj. Verím, že sme dokázali schopnosť danú ľuďom tohto krásneho a ťažko skúšaného kraja.

ÚSMEVNÁ HISTORKA Z LUBINSKÝCH KOPANÍC

Text: Anna Sláviková

Náš kopanický dedko od Evinícov, prezývaný Lafko rád skladoval kadejaké haraburdy. Všetko sa mu zdalo byť cenné a nič nedokázal vyhodiť. Hotový vetešník, spisovne - starožitník. Uchovával aj starú vyrezávanú pušku ešte od prvej svetovej vojny, možno winchestrovku, ale podozrievala som ho, že ten historický kver pamätá aj Jura Jánošíka, Surovca a Hrajnohu počas ich úspešnej zbojníckej kariéry. Len čo sa dozvedel, že by žandári mali prekutávať chalupy a hľadať privátne laboratória na pálenie slivovice, preľakol sa či sa to nebudie týkať aj municie, ktorú ľudia po vojne skladovali. Nemienil sa rozlúčiť

so svojou flintou, o ktorej sa domnieval, že by ho mohla ochrániť pred prípadnými kmínmi, hoci ako viem, ani patróny do nej nemal. Zahrabal ju rýchlo pod jeden klen v Malom Barančí a niekoľko dní si opakoval slovíčko „klen“. Keď pátranie prehrmelo, začal dedko pušku hľadať. Ibaže klenov bolo v našom Barančí niekoľko a dedkova senilita pokročila natoľko, že si za svet nevedel spomenúť pod ktorý klen ju zahrabal. Prekopal pol Barančia a kveru nikde. Tak sme prišli o historickú, priam muzeálnu relikviu.

ZDRAVOTNÉ OKIENKO

HALITÓZA – nepríjemný spoločník

Text: zdroj MEDIAPLANET, Starostlivosť o zuby

Halitóza alebo zápach z úst je problém, ktorým trpí v rôznej miere až 25 percent ľudí. Napriek tomu, že väčšina ľudí pripisuje halitózu fajčeniu, alkoholu alebo konzumácii určitých druhov potravín, problém môže mať hlbšie príčiny. Primárne je zápach z úst spôsobený anaeróbnymi baktériami, ktoré produkujú síru a ktoré bežne žijú vo vnútri ústnej dutiny. Tieto baktérie sú tam pravdepodobne preto, aby človeku asistovali pri trávení a živia sa zvyškami potravy. Prežívajú v ťažko dosiahnuteľných miestach, ako sú medzizubné priestory, hlbšie ryhy na jazyku, pod vrstvou povlaku alebo v zadnej časti jazyka. Zápach spôsobujú zlúčeniny síry, ktoré baktérie produkujú.

Príčiny halitózy

Prechodný zápach z úst spôsobujú niektoré druhy potravín, ako sú cesnak, cibuľa, syry alebo ryby. Okrem toho môže byť zápach spôsobený fajčením, stresom, hladom alebo zlou ústnou hygienou. Často halitózu vyvoláva aj užívanie niektorých liekov, ako sú antibiotiká, antidepresíva alebo antihistaminiká. V najhorších prípadoch je halitóza dôsledkom ťažkých ochorení, ako je rakovina, cukrovka alebo ochorenia obličiek a pečene. Pokiaľ za halitózu nestoja tieto vážne ochorenia, treba vyhľadať stomatológa, ktorý skontroluje chrup, ďasná a jazyk a odporučí vám, ako sa starať o ústnu hygienu. Až 80 % halitózy má totiž pôvod v ústnej dutine, v nedostatočnej ústnej hygiene, v zápale ďasien a predovšetkým v zápale parodontu, a najviac v povlaku jazyka.

Ako sa zápachu zbaviť

Problém môžete eliminovať zvýšenou starostlivosťou nielen o zuby, ale aj o jazyk. Okrem pravidelného čistenia zubov treba ošetrovať jazyk špeciálnou škrabkou. Nesmieme tiež zabúdať na dentálnu niť, medzizubné kefky a pravidelný pitný režim, ktorý zabráni vysušovaniu úst. Vhodné je používať ústnu vodu s antibakteriálnymi účinkami. Treba tiež obmedziť určité druhy potravín, medziiným sladkosti, keďže baktérie sa priživujú na rafinovanom cukre, ale tiež kávu, alkohol a, samozrejme, cigarety.

Z ČINNOSTI SPOLOČENSKÝCH ORGANIZÁCIÍ

Miestne osvetové stredisko Miškech Dedinka

Text: Viliam Harušťák, riaditeľ MOS Miškech Dedinka / Foto: Monika Bučková

30.4.2014

Vystúpenie detí FS Javorinka v rámci stavania májov v Miškech Dedinke pred Osvetovým domom Dr. M. Hodžu.

10.5.2014

Vystúpenie detí a dospelí FS Javorinka v rámci II. ročníka Podjavorinských folklórnych slávností v amfiteátri Roh.

11.5.2014

Nešporné služby Božie v Osvetovom dome Dr. M. Hodžu.

17.5.2014

Turistický pochod na veľkú Javorinu sa pre nepriaznivé počasie nekonal.

17.5.2014

V Bistre Tri sestry sa uskutočnil VII. ročník súťaže v hre na doprovodný hudobný nástroj – Ozembuch, zúčastnilo sa 11 súťažiacich.

1. miesto: Dušan Haver Stará Turá

2. miesto: Červenák Michal - Trenčianske Stankovce

3. miesto: Chovancová Monika - Priepasné

Hodnotila odborná porota v zložení:

predseda – Vladimír Bukovčan z Matejovca

- Potfaj Miroslav st. – domáci

- Znachor Branislav – domáci

- **Osuský Ján - Priepasné**

Na heligónke sprevádzali: Pavol Vacula z Brezovej a Pavol Bako – domáci.

Súťaž mala veľmi dobrú úroveň, hlavne obecnstvo zaujal a získal veľký potlesk 7 r. Michal Červenák z Trenčianskych Stankoviec.

24.5.2014

Voľby do Európskeho parlamentu.

31.5.2014

Vystúpenie detí FS Javorinka v rámci MDD v Topoleckej.

2.6.2014

Zasadnutie pléna poslancov obce Lubina v Osvetovom dome Dr. M. Hodžu.

8.6.2014

Nešporné služby Božie v Osvetovom dome Dr. M. Hodžu.

17.6.2014

Odber krvi od dobrovoľných darcov v Osvetovom dome. Zorganizovala Ms SČK a NTS Trenčín. Osvetový dom pripravilo MOS.

22.6.2014

Účasť Ing. O. Hrabovskej a V. Harušťáka na 55. ročníku MFF

Pohľad späť

Text: Anna Martáková z bývalej školy u Klačkov

Nedá mi, aby som znova nezareagovala.

Dňa 10. mája tohto roku sa konal 2. ročník Podjavorinských folklórnych slávností na vrchu Roh, organizovaných obcami Lubina a Bzince pod Javorinou. Musím pochváliť organizátorov za dobré zvládnutie tohto podujatia. V dostatočnej miere bolo zabezpečené občerstvenie aj stánky s upomienkovými predmetmi a, myslím, že bolo objednané aj počasie.

Myjava v programe „Hauziranti“.

24.6.2014

Ukončenie školského roku v príprave detí FS Javorinka. Deti boli odmenené folklórnym vysvedčením a sladkými odmenami. Vyučovacia hodina sa ukončila javorinkárskou hymnou – „Z hory veter veje“, javorinkárskym pokrikom a detskou diskotékou.

Foto: ukončenie školského roku DFS Javorinka

26.6.2014

Zasadnutie pléna poslancov Obecného zastupiteľstva v Lubine.

29.6.2014

Jedenástky pod Javorinou, 16. ročník o pohár starostu obce Lubina Ing. M. Beňatinského.

Stále akcie:

- Rozhlasové relácie, názorná propagácia kultúrno-spoločenské podujatia, oznamy obce Lubina
- otvorená knižnica 1x týždenne
- príprava a nácvik programu FS Javorinka deti a dospelí 1x týždenne

Pripravujeme:

4.7.2014

Tradičné pálenie varty na počesť majstra J. Husa na Chríbe, začiatok stretnutia o 20:00 hod.

5.7.2014

Tradičná poľovnícka zábava v kameňolome Podkozince s tradičným gulášom a špecialít z diviny.

13.7.2014

Tradičný futbalový turnaj na ihrisku v Hrnčiarovom, 52. ročník, začiatok o 13:30 hod.

Tiež chcem pochváliť ďalšiu akciu - Cesta rozprávkovým lesom, ktorá sa konala dňa 8. júna 2014 na vrchu Roh. Pre deti boli pripravené rôzne atrakcie, či to boli nafukovacie hrady, jazdy na koňoch, maľovanie na tvár. Veľmi pekná bola ukážka práce Hasičského zboru z Lubiny Miškých Dedinky, hasiči zachránili takmer celý horiaci domček. Ukážka zásahu a hlavne zbrani príslušníkov OO Policajného zboru Stará Turá a psovod so psikom mali veľký úspech. Deti si mohli vyskúšať

jazdu v policajnom aute za zvukov sirény. Sokoliarsky dvor z Hradu Červený kameň predviedol rôzne dravce. Pre deti bolo prichyatané občerstvenie a pre ich dospelých sprievodcov bol

zabezpečený bufet, počasie bolo zase ako na objednávku - krásne.

Tešíme sa všetci na ďalšie takéto dobré akcie.

Kvapka krvi

Text: Viliam Solovič/Foto: Mgr. Ivona Martinková

Miestny spolok Slovenského červeného kríža Miškech Dedinka (časť obce Lubina) spolu s Miestnym osvetovým strediskom a Národnou transfúznou stanicou SR, pracovisko Trenčín, uskutočnili v Osvetovom dome Dr. Milana Hodžu v Miškech Dedinke dňa 17.6.2014 mobilný odber krvi.

Po vyšetrení krv darovali títo BDK: Milan Kopec, Ing. Miroslav Malár, Pavol Bako, Ing. Juraj Saukulič, Alena Hollá, Renáta Kopcová, Juraj Jánošík, Stanislava Reptová, Jaroslav Žák, Eva Štefancová, Rastislav Zamec, Marek Augustín, Ivan Krúpa.

Poďakovanie patrí uvedeným darcom a taktiež organizátorom odberu, lebo krv je tou najvzácnejšou tekutinou.

Pod'akovanie mojej dcére SIMONKE

Anna Martáková z bývalej školy u Klačkov

Prišla si na tento svet 5. júla roku 1984, za jedenásť mesiacov po tvojom bratovi, je to neuveriteľných tridsať rokov. Tvoje narodenie bolo jednoducho bez problémov, hoci mi Ťa priniesli prvý krát ukázať až po dlhej, dlhej chvíli, až si Ťa všetci popozerali. Ja som začala od prvého momentu, ako som Ťa uvidela tušiť, že niečo nie je v poriadku, no oznámili mi to až na piaty deň, keď som sa pýtala na tvoj zdravotný stav. Pani doktorka mi povedala, že musíme ísť na genetické vyšetrenie. Downov syndróm, taká je tvoja diagnóza a to som si musela zistiť sama. Odpusti nám – veľmi sme sa s tatinkom zo začiatku trápili, no časom, ako si rástla, robila aj tie najmenšie pokroky, ako si sa snažila, ako si napredovala, pochopili sme, akého máme doma úžasného človečika.

Už od malička Ťa celá rodina a všetci naši priatelia a známi doslova zbožňovali. Keď si mala tri roky začala si chodiť do jasli, po roku do škôlky, a počas tohto obdobia sme už vedeli, že z teba rastie milé a snaživé dievčatko. Tvoj najlepší kamarát v škôlke bol najväčší „zbojník“. Keď si mala sedem rokov, prišlo oznámenie, že máš nastúpiť do zvláštnej školy v Trenčíne, to bol pre mňa teda doslova šok, pretože som vybavila, aby si išla do školy o dva roky neskôr, ako tvoji rovesníci. Bolo to najhoršie obdobie, keď sme Ťa vozili na týždňovky do školy, najskôr rok do Trenčína, potom dva roky do Trenčianskej Teplej. Tie týždne boli veľmi dlhé, no Ty si aj toto zvládala úžasne. Našťastie, potom bola zriadená zvláštna škola v Starej Turej, tu si chodila až do svojich 18 rokov. Robila si nám radosť, aká si bola učenívka a šikovná, tešili sme sa spolu z každej tvojej dobrej známky, tie zlé si myslím ani nedostávala.. Na tvoje pekné vystúpenia na rôznych podujatiach máme doteraz najkrajšie spomienky.

Ďakujem Ti za to aká si šikovná a nadaná na tanec, ako vieš pekne zatancovať, keď máš náladu, a tú máš skoro stále, na hocijakú hudbu. Tvoje nadanie na rôzne športy je až neuveriteľné, ako vieš zahrať tenis, stolný tenis, bedminton a aj rôzne iné športy, no a tvoje karate je úžasné.

Ďakujem Ti, ako sa zaujímaš o veci okolo seba, aký máš pre-

hľad o filmoch, hudbe, športe, prírode, zvieratkách, drahých kameňoch, ba aj politike. Na internete si vieš pohľadať všetko, čo Ťa zaujíma.

Ďakujem Ti za tvoju úprimnosť, Ty nevieš čo je to klamstvo, faloš a podvádzanie, máš takú čistú dušičku, že Ti ju všetci ľudia môžu závidieť.

Ďakujem Ti, za tvoj úžasný zmysel pre humor, ako vieš ihneď zareagovať, vieš si urobiť srandu aj zo seba, za tvoj smiech a dobrú náladu, Ty nevieš nikoho uraziť, si taká taktná, milá, priateľská.

Ďakujem Ti, ako mi pomáháš s domácimi prácami, Ty vieš najlepšie zavesiť a uložiť prádlo, ustlať posteľ, poupratovať.

Ďakujem Ti, že sa môžem na Teba spoľahnúť, ako sa vieš o seba postarať a nielen o seba, ale aj o našich psíkov, si taká starostlivá a pozorná.

Ďakujem Ti za tvoju nezištnú lásku, ktorú dávaš všetkým okolo seba, rodine, našim priateľom a známym, ktorí Ťa všetci majú radi takú aká si.

Ďakujem Ti za každý večer, kedy nám, mne a tatinkovi dávaš božteky na dobrú noc.

Ďakujem Ti za Tvojich starých rodičov, ktorý sa na teba pozerajú z nebička a sú na teba určite hrdí, bola si ich slniečko - dedko Rudko, dedičko Marták, babička Bošácka, babička Martáková, takto si si ich pomenovala.

Ďakujem Ti za lásku, ktorú dávaš Tvojmu bráchovi, švagrejovi a synovčekomu Miškovi.

Ďakujeme Ti obaja - Tvoja mamička a taťulio, ty naša hviezdička, sme hrdí, že sme Tvojimi rodičmi.

Ďakujem Ti, že vďaka Tebe je zo mňa dnes iný človek.

Za celú rodinu, priateľov, známych a susedov Ti prajem k Tvojej TRIDSIATKE veľa, veľa zdravia, šťastia a dlhé roky prežiť v kruhu celej našej rodiny.

Vít'azom turnaja 5. ročníka memoriálu Jána Sadloňa - PŠK Bzince pod Javorinou

Text a foto: Viliam Solovič

Obecný športový klub (OŠK) Lubina usporiadal 21.6.2014 futbalový turnaj, už 5. ročník memoriálu Jána Sadloňa z Nového Mesta nad Váhom, ktorý sa narodil 30.8.1940.

Celý svoj život zasvätil láske k športu. Aktívne hral basketbal v Starej Turej, ako tréner futbalistov neskôr pôsobil v Kostolnom. Bol dlhoročným členom výboru Považan Nové Mesto nad Váhom, ako tajomník. Na konci svojej športovej funkcionárskej činnosti pôsobil 5 rokov vo výbore OŠK

Lubina, z toho bol 2 roky predsedom. Svojou činnosťou a skúsenosťami pozdvihol športové dianie v Lubine a i jeho zásluhou sa zveľaдил športový areál. Zomrel 3.7.2009. Ján Sadloň zostáva v spomienkach nielen svojich najbližších, ale i mnohých Lubinčanov a preto obetaví funkcionári OŠK Lubina na jeho počesť už 5 rokov organizujú uvedený turnaj.

Družstvo domáceho OŠK Lubina

ŠK Vrakuňa

PŠK Bzince pod Javorinou

TJ Lubina kopanice

Jubilanti Ján Štepanovic, Ing. Martin Neboháč, Ing. Pavol Adámek, Milan Srnec, Branislav Golány, Miloš Drgonec, Milan Ostrovský, prevzali ocenenia z ObFZ Trenčín od sekretára Mgr. Jána Žitňana, od predsedu Ivana Grófa, z OŠK Lubina od predsedu Pavla Čameka a člena výboru Jaroslava Bublavého.

Konečné poradie turnaja:

1. PŠK Bzince pod Javorinou, 2. OŠK Lubina, 3. ŠK Vrakuňa, 4. TJ Lubina kopanice.

Výsledky turnaja:

Vrakuňa – Lubina 0 :2, góly: Hargaš, Ostrovský., Lubina kopanice – Bzince p.J. 1 :2, D. Gulán st. – Sika, Andel., Lubina – Bzince p.J. 1 : 2, Ostrovský – Stacho, Miškech, Lubina – Lubina kopanice 2 : 1, Ostrovský 2 – D. Gulán ml., Vrakuňa – Bzince pod Javorinou 3 : 2, Hruška, Sedlák, Zelko – Miškech, Sika.

Je potešiteľne, že OŠK Lubina nezabúda ani na svoje futbalové legendy, ktoré s hrdosťou v minulosti obliekali dres Lubiny. Tým, ktorí sa dožili svojho jubilea, na uvedenom turnaji boli odovzdané ocenenia od VV ObFZ Trenčín a OŠK Lubina.

Turnaj pred 100 divákmi s prehľadom rozhodovali Kotian a Revay.

KONCERT

**MARIAN
ČEKOVSKÝ**

18:00 PŘÍRODNÝ AMFITEÁTER POD VRCHOM ROH

30.8.2014

**CENA
7,-€**

VSTUPENKY JE MOŽNÉ ZAKÚPIŤ NA OBEČNOM ÚRADE V LUBINE,
NA OBEČNÝCH ÚRADOCH BZINCE POD JAVORINOU A MORAVSKÉ LIESKOVÉ.

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

ROZLÚČILI SME SA

„Dobrý boj som dobojoval, beh dokonal, vieru zachoval. Už mi je pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi dá v onen deň Pán, ten spravodlivý sudca.“

(II Tim 4, 7 – 8)

Ďakujeme všetkým príbuzným a známym, ktorí 18. júna 2014 odprevadili na poslednej ceste manžela, otca, starého otca a príbuzného **Jaroslava SLÁVIKA**, ktorý nás opustil vo veku 74 rokov.

Úprimne ďakujeme za prejavy sústrasti, kvetinové dary a pani farárke ThDr. Eve Juríkovej za dôstojnú rozlúčku.

Manželka Emília, synovia Miloš a Slavomír s rodinami.

SPOMÍNAME

„Odišiel si náhle, zostali sme sami.
Odišiel si na cesty, kam musí ísť každý sám,
len dvere spomienok si nechal otvorené dokorán.
Všetku lásku, čo si mal, nám si vždy rozdával.
Múdrosť, rady, dobro v srdci do života si nám dal.
Spi sladko, snívaj svoj večný sen, v spomienkach sme pri Tebe každý deň.“

Dňa 8. mája 2014 sme si pripomenuli 1. výročie úmrtia **Jána HORNÁČKA**.

S láskou spomína manželka, deti a celá rodina.

„Spomienka na Vás a smútok nikdy nevymizne zo srdc tých, ktorí Vás vrúcne milovali a sú Vám vďační za veľkú lásku a neskonale obetavosť.“

Dňa 26. mája 2014 uplynuli 2 roky, čo nás navždy opustila naša drahá mamička, babička a prababička **Mária HORNÁČKOVÁ, rod. Hornáčková**.

S láskou a úctou spomínajú deti s rodinami.

„Hoci si odišiel a niet Ťa medzi nami, v našich srdciach stále budeš s nami.“

Dňa 5. júna 2014 uplynulo 10 rokov, čo nás navždy opustil milovaný manžel, otec a starý otec **Miroslav OSTROVSKÝ**.

*S láskou a úctou spomína manželka Elena,
synovia Miroslav s rodinou, Pavol s priateľkou a ostatná rodina.*

„Kto v srdci žije, nezomiera.“

Dňa 13. júna 2014 sme si pripomenuli 1. výročie úmrtia našej sestry, švagriny, tety **Anny SLÁVIKOVEJ** (Nátonských), dlhé roky žijúcej v Banskej Bystrici.

Sestra Elena Trúsiková s manželom Bohumilom. Neter Mgr. Elena Rubaninská s dcérami Veronikou a Zuzanou a vnučkami Liliankou a Biankou, neter Milena Mikušová so synmi Andrejom a Michalom a ďalšie vzdialenejšie rodiny.

Pred piatimi rokmi, 20. júna, nás opustila moja drahá sestrička **Anka SOLOVICOVÁ** vo veku 68 rokov.

Život Ťa prinútil a Ty si s pokorou a nezvratne odišla.
Navždy budem spomínať. Spomínajte so mnou.

Tvoja sestra. Vďaka, že si bola.

„Mama mám len Teba... Mama len Ty... Mama neplač...“
Tvoje slová mi zostávajú len tichou spomienkou.

Dňa 19. júna 2014 sme si pripomenuli 1. výročie úmrtia syna, brata a príbuzného **Branislava SLÁVIKA**.

S láskou a úctou spomína smútiaca rodina.

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Vitajte medzi nami!

Alžbeta JARÁBKOVÁ
(3830 g, 51 cm)
sa narodila 24. apríla 2014
rodičom Eve a Lubomírovi
Jarábkovým z Lubiny.

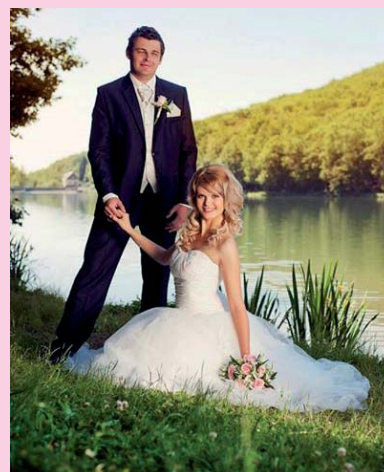
Jakub ŠVEHLA
sa narodil 15. mája 2014 rodičom Jane a Jurajovi Švehlovým z Hrnčiarového.

Spoločné Áno si vyslovili

Dňa 3. mája 2014 Jana Bernátová z Lubiny
a Richard Warren z Welwyn-u, GB.

„Až naša spoločná láska mi ukázala,
čo je v živote dôležité.
Teraz viem, že šťastie je len polovičné,
keď sa oň nemáš s kým deliť,
a že smútok je dvojnásobný,
keď Ti z neho nemá kto pomôcť.
S Tebou som spoznal, čo to znamená naozaj milovať
a aké to je, keď je moja láska opätovaná...“
(William Shakespeare)

Dňa 7. júna 2014 Mgr. Ivana Malá
(učiteľka ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina) zo Starej Turej
a Jakub Vido z Myjav.

Jubilanti MÁJ – JÚN 2014

Anna Bezeková; Robert Gajdošík; Milan Hablák; Alžbeta Habláková; Anna Haruštáková, Rudolf Hornáček; Ing. Oľga Hrabovská; Rozália Kosznovská; Danka Kubiková; Darina Kučerová; Anna Ostrovska;
Anna Plešková; Oľga Potfajová; Anna Rzavská; Anna Solovicová; Milada Solovicová; Dušan Struhárik;
Ing. Elena Šimovičová; Rudolf Škulec; Milan Valach.

SPOMÍNANIE

„Čas plynie, roky utekajú,
ale spomienky v našich srdciach zostávajú.“

Dňa 30. júna 2014 uplynulo 10 rokov, čo nás navždy opustila naša drahá a milovaná
Emília MIKOVÁ z Podkoziniec.

S láskou a úctou spomínajú krstná dcéra Jarmila Gulánová s rodinou,
Marcela Klimová s rodinou a ostatná rodina.

„Osirel dom, záhrada aj sady, chýbaš nám všetkým, čo Ťa mali radi.“

S úctou v srdci si 4. júla 2014 pripomenieme 1. výročie úmrtia manžela, otca, starého otca a príbuzného
Jána SÚPKA.
S láskou spomínajú manželka Emília, syn Ján s priateľkou, dcéry Alena a Jana s rodinami a ostatná rodina.

XXII. SLAVNOSTI BRATRSTVÍ ČECHŮ A SLOVÁKŮ

VELKÁ JAVORINA 27. ČERVENCE 2014

■ 9:00 POLOŽENÍ KYTIC U PAMÁTNÍKU - MUŽSKÝ SBOR JMF DERFLA (Uh. Hradiště) ■

■ VELKÉ PÓDIUM ■

- 9:30 DH BORŠIČANKA ANTONÍNA KONÍČKA (Uh. Hradiště)
- 10:30 MUŽSKÝ SBOR JMF DERFLA ■ 10.35 SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ
- 11:00 FS TRÚFALCI (Mníchova Lehota) ■ 11:20 NK DOLNĚMČAN (Dolní Němčí)
- 11:50 FSk DOLINEČKA (Soblahov) ■ 12:25 FS JAVORINA (Strání)
- 12:50 DFS KOPANIČIARIK (Myjava)
- 13:25 NSPT VELIČKA A HCM MARTINA HRBÁČE (Velká nad Veličkou)
- 14:00 FSk CERIANKA LOVCE (Lovce) ■ 14:35 RABI GABI A. G. (Uh. Hradiště)
- 15:00 SPOLEČNÝ ZÁVĚR ■ 15:15 KONCERT SKUPINY MEDICIMBAL

■ MALÉ PÓDIUM ■

- 11:30 LIDOVÁ HUDBA BOROVIENKA (Lančár)
 - 12:30 SKUPINA PODJEZD (Zlín)
 - 13:30 LIDOVÁ HUDBA BOROVIENKA (Lančár)
 - 14:15 SKUPINA PODJEZD (Zlín)
 - 15:15 KAPELA HARVESTRI - IVAN TERRY ZEMAN & H30
- Doprava zdarma - informace na obecních a městských úřadech ■ www.velkajavorina.com ■

„PROSÍME NÁVŠTĚVNÍKY O OHLEDUPLNOST K PŘÍRODĚ V CHKO BÍLÉ KARPATY“

TRENČIANSKY
SAMOSPRÁVNÝ KRAJ

TRNAVSKÝ
SAMOSPRÁVNÝ KRAJ

JIHOMORAVSKÝ
KRAJ

ZLÍNSKÝ
KRAJ

Zášitu nad slavnostmi převzali: hejtman Jihomoravského kraje, hejtman Zlínského kraje,
předseda Trenčianskeho samosprávneho kraja, předseda Trnavského samosprávneho kraja.

klub kultury
Mesto Hradište

CSAD

HELLO

Národní úřad pro životní prostředí

Uněšvský
Brod

LUBINČAN – noviny obce Lubina • ISSN 1338-7480 • IČO: 00311731 • Dvojmesačník • Vydané: jún 2014 • Vydáva: Obecní úřad v Lubine • 916 12 Lubina 56 • Z dodaných autorských podkladů zaměstnanců OcÚ, institucí obce a občanů zhotovila Ing. Simona Štepanovicová • Vydavatel nezodpovídá za obsah uveřejněných článků. • Tlač a grafická úprava: Tising, spol. s r. o. Nové Mesto nad Váhom
• Zodpovědný: Ing. Martin Beňatinský • Registrované MK SR pod č. EV 2846/08 • tel.: 032/7778 169
• noviny@obeclubina.sk • www.obeclubina.sk